

MESAJUL HARULUI

Îți mulțumesc, frate
Neville.

Domnul să vă binecuvânteze, prieteni. Este un mare privilegiu faptul că mă aflu din nou aici, în slujba Domnului. Îmi pare rău că nu avem spațiu mai mare, decât micuța noastră biserică. Nu sunt prea multe locuri, dar ne bucurăm că sunteți aici și ne dăm toată silința să vă răsplătim sacrificiul, aducându-vă Cuvântul cât de bine putem.

O doamnă a venit și a spus că dorește să îi binecuvântăm copilașul, dar când a văzut că este destul de târziu, a spus că va aștepta. Nu am mai văzut-o până acum, dar mă rog ca Dumnezeu s-o binecuvânteze cu bogăția binecuvântărilor Sale, pentru că a avut răbdare să aștepte.

În curând începe sezonul rece, așa că nu va mai fi chiar atât de cald când vom sta înghesuiți, și credem că Dumnezeu vă va binecuvânta din belșug pe toți.

Înainte de a începe, aș vrea să vă anunț câteva lucruri. După cum știți, am anunțat că în dimineața aceasta voi vorbi despre tema: „Vânturile din vârtejul de vânt”, dar El mi-a schimbat subiectul. De fapt, eu nu știu niciodată despre ce voi vorbi, decât cu câteva minute înainte de a veni la adunare. Am mai încercat să vorbesc despre acest subiect, dar nu am primit răspuns de la Domnul. Nu știu de ce, dar voi, lucrătorii, știți că trebuie să așteptăm ca Domnul să ne arate despre ce să vorbim.

Aseară am avut o convorbire telefonică cu cineva din Arkansas, care mi-a spus că sunt câțiva care vor să se mute aici pentru că au auzit că urmează să înceapă adunarea în care se va discuta despre cele șapte peceți. Noi am trecut deja prin cele șapte epoci ale Bisericii.

O doamnă mi-a spus că soțul ei își caută o slujbă în Louisville, ca să fie cât mai aproape pe când voi începe predicile despre Peceți.

Auzind-o ce spune,
i-am răspuns:

„Acesta va dura cam trei luni, doamnă, iar noi nu avem cum să facem reclamă referitor la aceste servicii și în plus, nu avem destule locuri pentru oameni.”

Poate, dacă va fi cu voia Domnului, voi ține acea campanie undeva afară, astfel ca oamenii să vină în număr cât mai mare și să poată sta pe toată perioada, căci vreau să vorbesc despre Apocalipsa capitolul 6 până la capitolul 19, unde se vorbește despre cele șapte peceți, cele șapte trâmbițe, cele șapte potire, despre femeia care stă pe fiară și despre cei 144.000.

O, sunt atâtea de vorbit, căci toate se leagă în cele șapte peceți! Sunt și alte lucruri care se leagă aici, fiecare necesitând o zi întreagă pentru a fi atins.

Acum haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Dar înainte de a ne ruga, vreau să știu dacă este cineva care dorește să fie amintit în rugăciune. Ridicați

mâna. Gândiți-vă în inima voastră ce aveți nevoie de la Dumnezeu, iar eu mă voi ruga ca El să vă dea.

Atotputernicule și scumpule Dumnezeu, Cel care răspunzi la rugăciuni, Tatăl nostru care cunoști toate nevoile copiilor Tăi. Tu ne-ai cunoscut încă înainte să ne fi născut și ne-ai numărat pașii pe care îi vom face, când încă nu existam. Chiar și firele de păr de pe cap ne sunt numărate și cuvintele noastre sunt cântărite în balanța Ta.

Ajută-ne să privim deci, cu seriozitate toate lucrurile, căci stăm înaintea Ta.

În dimineața aceasta s-au ridicat o mulțime de mâini spre Tine, iar Tu ești Cel care le cunoști inimile și știi ce-i frământă, căci unii doresc vindecarea trupurilor lor bolnave, în timp ce alții, Te roagă pentru cei dragi ai lor.

Mă gândesc că atunci când ai fost pe pământ în chipul unei ființe umane, purtând Numele Isus Hristos, ai cunoscut toate tainele inimilor, iar noi am citit în Scriptură că Tu ești Același ieri, azi și în veci. De asemenea este scris că *„Acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu”*, ești acolo, ceea ce înseamnă că în dimineața aceasta ești aici în forma Duhului Sfânt și cunoști orice dorință care este în inima oamenilor.

O, Tată, Dumnezeule,
Te rog să răspunzi tuturor cererilor și să spui: „S-a isprăvit! Cererile voastre au primit răspuns și puteți fi siguri că vi se va da tot ce cereți.” Doamne, noi strigăm în mod deosebit pentru cei care nu sunt salvați, dar au ridicat mâna.

Fie ca acesta să fie
ceasul când îl vor primi pe Hristos ca Mântuitor personal. Fă ca înainte de a
se termina adunarea aceasta, să se întâmple ceva deosebit, astfel ca oamenii să
vadă că același Isus care umbla odinioară prin Galileea, stă în mijlocul
poporului Său, și astfel să plece de aici cu siguranța pe care au primit-o cei
doi bărbați care mergeau pe drumul Emausului. Ei au mers o zi întreagă cu El,
fără să-L recunoască, dar apoi a fost
suficient un singur gest de-al Lui ca să-L poată recunoaște.

O, Dumnezeule, de
multe ori și noi suntem ca ei, căci ne vorbești în răsăritul soarelui, în cântecul
păsărilor, în foșnetul frunzelor, în înfloritul florilor, în imnurile
bisericii și totuși nu Te putem recunoaște.

Ne-ai vorbit în
saloanele spitalelor și în multe alte locuri, dar noi nu am înțeles că ești Tu.
Fă însă, ca de data aceasta, când vom porni spre casele noastre, să recunoaștem
că Tu ai făcut ceva în mijlocul nostru, așa cum ai făcut atunci.

Tu ai frânt pâinea
înaintea lor, așa cum ai frânt-o înainte de a fi răstignit, iar ei Te-au
recunoscut imediat, au știut că este Domnul lor înviat. Și chiar în seara aceea
s-au întors la frații lor, bucurându-se și slăvindu-L pe Dumnezeu, căci acum
știau că El este viu. Atunci au spus: „*Nu ne ardea inima pe drum, când ne
vorbea și ne deschidea Scripturile?*” (Luca 24.32).

Arătarea Ta și
lucrurile pe care le-ai făcut înainte de răstignire, au dovedit învierea Ta; au
dovedit că ești Același Isus care i-a făcut să-și amintească toată discuția
avută cu Tine.

Doamne, Tu ne-ai

vorbit toată săptămâna, de aceea, fă-ți apariția în mijlocul nostru și fă-Te cunoscut fiecărei inimi mâhnite, căci Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin. (o soră aduce o vorbire în limbi, iar un frate dă tălmăcirea)...

...Să
ne rugăm cu toții.

Tatăl nostru care
ești în ceruri, sfințească-Se Numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-Se voia Ta;
precum în ceruri așa și pe pământ.

Pâinea noastră cea de
toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și
noi iertăm greșităilor noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci izbăvește-ne
de cel rău. Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci. Amin.

O, dacă tocul meu ar
fi unealta unui sculptor, iar hârtia ar fi cremene, astfel încât aceste cuvinte
pe care le spun înaintea voastră, să ajungă la toți oamenii!

Voi știți că de multe
ori Duhul lui Dumnezeu are un fel ciudat de a lucra cu poporul Său: prin
minuni, prin daruri sau alte lucruri care sunt dăruite prin har, fără pocăință.

Acum sunt într-o mică
vacanță. De obicei, în această perioadă a anului sunt în vacanță, pentru că îmi
place să mă relaxez puțin înainte de a merge la vânătoare de veverițe.

Vreau să vă spun că
am fost jos, în Kentucky cu prietenii mei, însă am venit puțin dezamăgit pentru

că nu am găsit veverițe. Dar nu a fost numai aceasta, ci Ceva îmi spunea tot timpul că trebuie să mă întorc acasă.

Anul trecut când am

fost în Indiana, Domnul Dumnezeu a venit jos și mi-a vorbit despre a doua slujbă a mea, zicând că este aproape. Și acolo au fost aduse la existență trei veverițe. Sunt sigur că știți cu toții povestea.

Ei, când m-am dus din

nou în locul acela, am avut un simțământ ciudat. Era înainte de a se lumina de ziuă, ploua și nici măcar nu știam dacă să merg la vânătoare sau nu. Pentru mine „vânătoare” înseamnă să merg undeva singur și să mă rog. Am oprit deci mașina, am coborât și m-am îndreptat spre o tufă, unde m-am pus și m-am rugat ca de obicei, spunându-l Tatălui, de ce am nevoie ca să-mi dea.

Voi știți că eu sunt

împotriva devastării și a distrugerii și că nu am împușcat nici măcar o pasăre doar așa, ca să mă aflu în treabă, sau ca să am o țintă. Tot ce vânez, mănânc, sau dacă nu, îl dau cuiva care are nevoie de el tot pentru hrană. Nu-mi place să distrug vânatul și nici să devastez pădurea, pentru că nu este corect.

În timp ce mergeam pe

o potecă șerpuită, prin pădure, s-a întâmplat ceva. În toată experiența mea, nu s-a mai întâmplat așa ceva. Am privit spre vârful muntelui și am văzut că de acolo veneau trei curcubeie, care aveau cam 30 de picioare înălțime. Mai întâi am văzut lumina, așa că m-am gândit că poate este soarele care răsare. Dar imediat după aceea, mi-am dat seama că lumina aceea nu venea dinspre răsărit, ci din sud. Și mai era ceva: afară ploua. Acest lucru s-a întâmplat în 25 august, vineri dimineața. Voi știți cum a plouat atunci. Peste tot era înnorat. Am privit spre stânga mea și iată că acele curcubeie creșteau tot mai mult, tot mai mult. Atunci mi-am luat pălăria de pe cap și mi-am așezat arma jos, după care am început să mă rog cu mâinile ridicate. Ceva îmi spunea parcă: „Te-ai apropiat destul!” Am vrut să-mi scot cizmele ca să văd dacă pot să mă apropii

mai mult, dar la câțiva yarzi am văzut culorile lor învăluindu-se ca o ceață mișcătoare. M-am oprit din nou și le-am privit. Veneau exact de pe vârful micului munte: unul la dreapta și două la stânga și se adunau jos ca într-un bol. Totul era aievea, fiindcă se mișcau.

M-am întors și le-am privit din nou, după care am strigat: „O, Dumnezeule, ce vrei să spui slujitorului Tău?”

Chiar atunci Duhul

Domnului a venit și a spus: **„Isus al Noului Testament este IeHoVaH al Vechiului Testament! El și-a schimbat numai „masca” - de la Duh la Om.”**

Desigur, aceasta era confirmarea mesajului meu, asigurându-mă că acești treizeci și unu de ani nu au fost degeaba.

Pe măsură ce mă

apropiam, acele curcubeie se îndepărtau, intrând în acel „bol” după care au dispărut. Am mai făcut câțiva pași, dar m-am temut să mă apropiu prea mult, pentru că El mă oprise înainte să ajung acolo.

M-am întors și am

văzut că acea Lumină era în linie cu copacul sub care am stat anul trecut și unde au apărut veverițele.

După vreo 35-40 de

minute, m-am dus prin pădure, până am ajuns la acel copac care are ramurile îndreptate în patru direcții: spre Est, Sud, Vest și Nord. M-am urcat pe una din acele ramuri, m-am așezat jos și El mi-a dat un verset din Scriptură: *„...dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare...”*

Stăteam acolo fără să mă gândesc la cele trei curcubeie și-mi ziceam că anul acesta a fost foarte slab pentru vânătoarea de veverițe, după care m-am gândit: „Doamne Dumnezeule, Tu ești același Isus; ești încă același Dumnezeu.”

Atunci Ceva mi-a zis:

„Câte îți trebuie de data aceasta?”

„Limita, exact ca data trecută”, am răspuns eu. După care am spus: „Voi avea această limită astăzi, înainte de ora zece.”

Și un lucru ciudat, mă aflam într-o zonă plină de țânțari. De fapt era o zonă mlăștinoasă. Erau niște țânțari foarte mari, iar unul dintre ei m-a mușcat chiar de ochi. Atunci am spus: „Să nu mă mai înțepe niciunul zilele acestea.” Apoi, am adăugat, fără să-mi dau seama ce zic: „Peste 30 de minute va străluci soarele.” Nici n-am terminat bine de zis acele cuvinte și în spatele meu a apărut o veveriță, exact ca cea de anul trecut, tânără și roșie. A sărit pe o creangă, la vreo 17 yarzi de mine și a început să țipe. La acea distanță abia puteam să-i disting ochii, așa că am tras pur și simplu. Nici măcar nu am ochit-o, dar glonțul a lovit-o în ochiul în care a fost lovită și veverița de data trecută.

M-am dus și am

luat-o, iar la ora zece fără trei minunate fix, era împușcată și cea de-a treia veveriță, exact ca anul trecut. Dumnezeu este Judecătorul meu și El știe că vă spun adevărul. Nici măcar un țânțar nu a mai bâzâit pe lângă mine, deși eram într-o zonă unde sunt milioane. Am stat și am ascultat atent ca să văd dacă nu se aude niciunul. Am auzit un zumzet așa că mi-am zis: „Este vreunul pe aici pe undeva”, dar curând am înțeles că era un camion care trecea pe autostradă. Apoi, exact peste 30 de minute, soarele a apărut plin de strălucire.

M-am înapoiat la locul meu inițial, după care m-am gândit: „Limită”. În Indiana, limita înseamnă cinci veverițe; dar îmi amintesc că anul trecut, El m-a întrebat de câte veverițe am nevoie, iar eu l-am răspuns: „trei” și trei am primit.

Dar ieri m-am dus înapoi către același loc, iar ceva îmi spunea: „Nu mai merge acolo, ci treci drumul.” Iar la ora 10 fix am împușcat-o pe cea de-a cincea veveriță – adică limita Indiană.

Vreau să observați că acolo au fost trei curcubeie și tot acolo au fost spuse trei lucruri și primite trei veverițe.

Acolo au fost trei lucruri:

„Să apară trei veverițe până la ora 10.”

„Să dispară țânțarii;”

„Soarele să strălucească în 30 de minute.”

Acolo erau trei lucruri care pot mărturisi și sunt trei martori: fratele Banks Wood, fiul meu Billy Paul și fiul lui David.

Eu am văzut cum cele
trei curcubeie se contopeau într-unul singur. Oh, cât mi-a îmbărbătat inima
faptul că știu că Dumnezeu, că Isus nu era doar un Om, așa cum cred oamenii,
sau un simplu proroc, cum cred moderniștii de astăzi, ci El este IeHoVaH al
Vechiului Testament descoperit într-un trup de carne printre noi oamenii. Cu
siguranță aceasta m-a mângâiat deosebit.

Voi știți de
existența grupării „Numai Isus” dar eu nu pot să fiu de acord cu învățătura
lor. Nu pot să fiu însă de acord nici cu gruparea trinitariană care spune că
sunt trei dumnezei diferiți.

Da, eu cred că Tată,
Fiu și Duh Sfânt sunt Unul. Aceste trei titluri ne vorbesc despre trei slujbe
sau trei atribute ale singurului Dumnezeu adevărat.

Ca Tată, El era în
Stâlpul de Foc; ca Fiu, era în Isus Hristos, iar acum este în Biserica Sa ca
Duh Sfânt.

Același Domn Isus
Hristos care a fost făcut trup și a locuit printre noi, este acum în noi, ca
Duhul Sfânt.

Cineva m-a întrebat:
„Nu ți-a venit să strigi când ai văzut cele trei curcubeie?”

Nu, nu mi-a venit să
strig, căci acest tip de experiențe nu te fac să strigi, ci te ajută să te
simți ancorat acolo unde știi bine că există Ceva care îți dă un sentiment de
satisfacție.

Ceea ce vă spun este adevărat, deși știu bine că de multe ori când am spus astfel de lucruri, oamenii au afirmat că nu le pot crede. Eu pot garanta pentru ceea ce știu că este adevărat, iar Dumnezeu cel Atotputernic, care a scris această Biblie, știe că este Adevărul.

Gândiți-vă la faptul că trăim în zilele dinaintea venirii Domnului; în zilele despre care Isus a spus că vor fi semne sus în cer și jos pe pământ, arătări, farfurii zburătoare, tulburări între popoare, semne înspăimântătoare, etc. Și noi trăim cu adevărat chiar în aceste zile.

Pentru mesajul din dimineața aceasta aș vrea să deschideți Bibliile la **Zaharia 4**.

Am dorit să vă vorbesc despre aceste lucruri deși se întâmplă multe altele despre care nu spun nimic. Am vrut să spun în fața bisericii această întâmplare, iar Dumnezeu știe că este adevărul.

Eu știu că există un Dumnezeu și știu că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este Emanuel locuind printre noi în forma Duhului Sfânt, iar faptul că apar tot felul de semne, dovedește că venirea Domnului este foarte aproape.

Noi am învățat din epocile Bisericii că suntem în ultima epocă, adică în Laodicea, când bisericile au devenit indiferente, reci și s-au organizat. Dar este făgăduit că în acest timp va exista o biserică mică, răspândită aproape pretutindeni, care va fi luată de El în răpire și dusă în slavă. Da, undeva este un grup mic și sfânt care așteaptă venirea Domnului.

A doua zi după ce am vorbit despre cele 70 de săptămâni ale lui Daniel, am fost mișcat de Ceva, care nu m-a lăsat să mă îndepărtez de acest subiect până nu am cercetat timpul în care trăim. Oh, îmi vine să plec în altă parte și să fac altceva, ca acel lucru să-mi iasă din minte, căci am atâția pe care-i iubesc și nu sunt salvați! Cum pot să-i aduc la mântuire? Ce aș putea face eu pentru ei?

Am predicat E vanghelia, iar Dumnezeu a făcut semne mari și minuni cum n-au mai fost niciodată din vremea lui Isus Hristos încoace. Vestea despre ele s-a dus pretutindeni în lume, și totuși oamenii se fac tot mai răi. De ce aceasta? Pentru că trăim în epoca laodiceană, iar Cuvântul spune că în acest timp, oamenii vor fi tot mai răi și mai decăzuți.

În dimineața aceasta aș vrea să vorbesc despre „Mesajul harului”, așa că vom citi din **Zaharia 4.1-7**:

„Îngerul, care vorbea cu mine, s-a întors și m-a trezit ca pe un om, pe care-l trezești din somnul lui.

El m-a întrebat: „Ce vezi?” Eu am răspuns: „M-am uitat și iată că este un sfeșnic cu totul de aur, și deasupra lui un vas cu untdelemn și pe el șapte candelere, cu șapte țevi pentru candelerele care sunt în vârful sfeșnicului.

Și lângă el sunt doi măslini, unul la dreapta vasului, și altul la stânga lui.”

Și, luând iarăși

cuvântul, am zis îngerului, care vorbea cu mine: „Ce înseamnă lucrurile acestea, domnul meu?”

Îngerul, care vorbea

cu mine, mi-a răspuns: „Nu știi ce înseamnă aceste lucruri?” Eu am zis: „Nu, domnul meu.”

Atunci el a luat din

nou cuvântul, și mi-a zis: „Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel, și

sună astfel: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci

prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor!”

Cine ești tu, munte

mare, înaintea lui Zorobabel? Te vei preface într-un loc șes. El va pune piatra

cea mai însemnată în vârful Templului, în mijlocul strigătelor de:

„Îndurare,

îndurare cu ea!”

Noi cunoaștem cu

toții acest text și știm că acest lucru s-a întâmplat în timpul pregătirilor pentru reconstruirea Templului.

Zorobabel era un mare

prinț și el a pus temelia clădirii.

Acum fac apel la

gândirea voastră duhovnicească. Acest mare prinț a determinat reclădirea Casei

Domnului, iar când a zidit-o, a așezat piatra de temelie.

Dacă citim mai

departe, vedem că Domnul a spus: *„Mâinile lui Zorobabel au întemeiat Casa aceasta, și tot mâinile lui o vor isprăvi”* (v.9), deci, tot mâinile lui vor pune și piatra cea mai însemnată în vârful Templului. Observați că nu s-a spus: *„piatra unghiulară, ci piatra din vârful Templului”*, iar noi știm că, conform Bibliei, Isus este piatra din capul unghiului și piatra cea mai însemnată din vârf.

Acum aș vrea să vă

gândiți câteva minute la faptul că însărcinarea îngerului al șaptelea al bisericii a fost aceea de a aduce credința copiilor înapoi la credința părinților, adică de a rezidi biserica prin puterea Duhului Sfânt așa cum este scris: *„...nu prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu...”* (v. 6).

Nu prin organizații,

ci prin Duhul Sfânt al lui Dumnezeu care va scoate la suprafață biserica din timpul sfârșitului.

Zorobabel, prinț ca

Iosua, a fost acela care urma să pună acea piatră din vârf. El a așezat temelia; a dus poporul înapoi la temelie. Și noi știm că acele sfeșnice reprezintă atât evreii cât și biserica dintre neamuri, iar mlădițele de măslin, suntem noi, cei care am fost altoiți în rădăcina aceluia măslin.

Din sfeșnic ies șapte

candele care dau lumină celor șapte epoci ale bisericii.

Acum amintiți-vă ce

am învățat data trecută despre piramidă, cum a fost construită de Enoh. Dar piatra de încheiere nu a fost pusă niciodată. Eu am fost acolo și am văzut piramidele, dar nimeni nu a putut pune piatra unghiulară până astăzi.

Noi nu avem nici o mașină care să poată ridica o piramidă, nici o putere capabilă să facă aceasta, pentru că trebuie o forță uriașă.

Blocurile de piatră care cântăresc câteva tone, nu pot fi ridicate în aer și ținute pentru a fi puse unele peste altele cu o asemenea precizie încât să nu intre nici măcar o lamă de ras între ele. Și încă ceva: ele nu sunt cimentate, ci sunt tăiate în așa fel încât să se îmbine una cu cealaltă.

Așa ar trebui să fie și trupul lui Isus Hristos, tăiat de Duhul Sfânt, marele instrument al lui Dumnezeu, ca noi să fim îmbinați unul cu altul; să nu fim împărțiți, ci îmbinați.

Noi ar trebui să fim un singur „trup”, dar nici o mașinărie nu poate realiza această îmbinare, decât singur Dumnezeu. Nici un „mecanic” dintr-o organizație, nici o lojă, nimeni și nimic n-o poate face, oricât de bune ar fi intențiile lor, ci acest lucru poate fi făcut numai de Dumnezeu, prin Duhul Sfânt.

Nu cred că am o bancnotă de un dolar în buzunar...ba da, am. Pe spatele unei asemenea bancnote (de un dolar) veți vedea pecetea SUA în partea stângă – vulturul și toate celelalte, dar în partea dreaptă este piramida.

Dacă observați,
deasupra ei este piatra din vârf, și acolo scrie: „Marele sigiliu”. De ce nu au
pus piatra peste piramidă? Pentru că atunci când a venit, „Piatra” a fost
respinsă.

Dar acum, Piatra din
capul unghiului va veni. Și vreau să observați că atunci când vine, prințul
care aduce mesajul, va striga: „Îndurare, îndurare cu ea!” (În limba
engleză este scris: „Har, har cu ea!”), „pentru că noi suntem salvați prin
har...nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.” (Efeseni 2.8a-9).

Dar mesajul harului a
fost călcat în picioare și a devenit o rușine. Astfel, unii aleargă după
„siguranța veșnică”, alții după altele, dar adevăratul mesaj al harului rămâne
același. Satana este cel care încearcă să-l scoată din biserică.

Ce spune însă
Cuvântul? *„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință.”*

Divinitatea lui Isus
Hristos este dovedită prin Cuvânt și prin semne și minuni, iar dacă acesta este
Adevărul, înseamnă că și harul este adevărat.

Atunci cum este
posibil ca cineva să nege mântuirea prin har și să susțină că suntem salvați
prin fapte? Ce spune Cuvântul?

*„Căci prin har ați
fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui
Dumnezeu.*

*Nu prin fapte, ca să
nu se laude nimeni.”*
(Efeseni 2.8-9).

Faptele arată că tu
ai fost salvat, dar ceea ce te salvează este harul lui Dumnezeu. Faptele le
faci tu pentru Dumnezeu, ca recunoștință față de ceea ce a făcut El pentru
tine, dar salvarea o primești prin harul Său.

Unii oameni cred că
dacă merg la biserică sau dacă-și trec numele în registrul unei biserici sunt
salvați. Alții cred că trebuie doar să strigi, sau să vorbești în limbi, sau să
ai putere să vindeci bolnavii și totul este în ordine, dar nu este adevărat.

Harul lui Dumnezeu
este cel care te salvează; harul Său mărește. Eu nu pot să mă încred în nici un
alt merit.

Unii spun: „O, acolo
este un om mare! L-am văzut făcând asta și cealaltă.” Dar știți ce a spus Pavel
în 1Corinteni 13?

*„Chiar dacă aș
vorbi în limbi omenești și îngerești; chiar dacă aș cunoaște tainele inimilor;
chiar dacă aș avea toate darurile; chiar dacă mi-aș împărți toată averea la cei
săraci; chiar dacă aș muta munții prin credință și chiar dacă aș avea pricepere
ca să cunosc toate lucrurile, nu sunt nimic până când dragostea lui Dumnezeu,
adică harul, nu vine în inima mea.”*

Vedeți, este ceva ce
trebuie să faci Dumnezeu, nu voi. Voi puteți face toate aceste lucruri pe care

le-am enumerat și să fiți totuși pierduți. De ce? Pentru că numai harul Său vă salvează.

Vineri dimineața,
după acea apariție, am stat și m-am gândit la harul Său. M-am așezat pe un butuc și în timp ce lacrimile îmi șiroiau pe obraji, am zis: „O, Dumnezeule, harul Tău s-a oprit și la mine, ca să mă salveze. Cum a fost posibil să ai milă și de un biet analfabet ca mine? Cum de ai venit în micuța noastră adunare? Prin îndurarea Ta, acei oameni simpli au pășit la viață și nu mai au nimic cu această lume. Tu ai turnat harul Tău în inimile noastre, prin Duhul Sfânt, ne-ai vindecat bolile, ne-ai iertat păcatele și ai făcut din noi poporul Tău.”

M-am gândit la David,
căci după ce a locuit în casa lui și după ce Domnul i-a dat odihnă și pace, i-a zis lui Natan:

*„Iată! Eu locuiesc
într-o casă de cedru și chivotul Domnului locuiește într-un cort.”* Iar
Dumnezeu i-a vorbit prorocului și i-a zis:

*„Du-te și spune
robului Meu David: „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Te-am luat de la pășune, de
la oi, ca să fii căpetenie peste poporul Meu, peste Israel;*

*am fost cu tine
pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta, și
ți-am făcut numele mare ca numele celor mari de pe pământ.”* (2Samuel 7.8-9).

Oh, eu am stat și m-am
gândit la harul lui Dumnezeu! Cum s-a coborât El ca să-l salveze pe cel mai de
jos, și cum m-a apucat și pe mine, nenorocitul și sărmanul, cum mi-a dat

privilegiul de a predica Evanghelia Sa prin care pot să-i văd și pe alții salvați; pot să îi văd vindecați; pot să văd cum familii care au fost dezbinat, s-au unit din nou; pot să văd cum vieți care au fost distruse de cel rău, au fost refăcute. O, și gândindu-mă la acest har, de care mi-a făcut parte, am spus: „Mărețul har care a venit la un biet vânător de veverițe, în pădure, mi s-a arătat sub forma unui curcubeu, ceea ce înseamnă „legământ”, căci mi-a dat să predic un Mesaj în spatele căruia stă chiar El. Da, El va sta în spatele acestui Mesaj care Îl vestește pe Isus Hristos și slava Lui. O, cum mă lasă El să merg pretutindeni în jurul lumii, la toate națiunile și să văd cum milioane de oameni vin la Dumnezeu, acceptându-L ca Mântuitor personal; să-i văd pe oameni umpluți cu bunătatea Lui și sfințiți prin puterea Lui; să-i văd vindecați prin marea Lui putere omniprezentă. Aceasta mă face ca să strig ca prorocul Zaharia: *„Nici prin putere (omenească), nici prin tărie, ci prin Duhul lui Dumnezeu.”* Vedeți? Nu este nici prin educație, nici prin teologie, ci prin Duhul lui Dumnezeu care salvează oamenii prin harul Său.

Este prin harul lui
Dumnezeu care confirmă Cuvântul.

Astăzi, noi avem
teologi, avem doctori în divinitate, avem oameni mari, inteligenți și educați, dar dacă spunem că credem cu adevărat, trebuie să lăsăm doar Cuvântul lui Dumnezeu să vorbească și să arate că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Trebuie doar o inimă smerită, închinată lui Dumnezeu, care să-L aducă pe Isus Hristos în timpul prezent. Amin.

Ce ne-am face noi,
cei săraci și fără școală dacă ar trebui să avem teologie, așa cum au acești oameni mari? Dar nu este nevoie de teologie sau de cunoștințe, căci *„Nici prin tărie, nici prin putere, ci prin Duhul Meu, zice Domnul, voi descoperi această taină. Atunci ei vor striga: „Îndurare, îndurare cu ea!” cu plânset și cu strigăte.”* Aceasta se întâmplă astăzi, când harul măreț al lui Dumnezeu este deschis pentru toți oamenii. Cum se folosește El de cei fără școală și fără educație, ca să arate că Isus Hristos este același!

El nu se folosește niciodată de un teolog, așa cum nu s-a folosit nici de Caiafa, marele preot, decât ca să fie osândit de el. Vedeți? Dar, în schimb s-a folosit de pescari, oameni care erau săraci și duceau o viață normală. Acelora li s-a descoperit El și le-a spus: „*Urmați-Mă și voi face din voi pescari de oameni,*” arătând că harul Său a ajuns de la evrei la neamuri, să cheme un popor pentru Numele Lui în aceste zile din urmă.

O, ce har măreț! Ce frumos răsună!

Harul este de demult; de când există lumea.

Pentru prima dată, harul s-a arătat atunci când a început să existe rasa umană. În acea dimineață întunecoasă, femeia a pășit dincolo de linia de despărțire și a călcat poruncile lui Dumnezeu, îndemnându-l și pe bărbatul ei să facă același lucru. Dar Legea are și pedeapsa cu ea, căci altfel nu ar fi lege. Și Legea lui Dumnezeu, spunea: „...*în ziua în care vei mânca (din pomul cunoștinței), vei muri negreșit.*” (Geneza 2.17).

Să nu uitați că prima judecată pronunțată asupra pământului, a fost în grădina Eden, și ultima judecată va fi pronunțată tot asupra pământului, la sfârșitul timpului la tronul alb.

Îmi pot imagina că în dimineața aceea, când IeHoVaH a venit jos, acolo nu era nici măcar o stea care să strălucească; era atât de întuneric în acea grădină micuță, pentru că păcatul absorbise Lumina dintre om și El.

Aceasta se întâmplă

și în bisericile de astăzi; și cu oamenii de astăzi: păcatul a absorbit toată Lumina Dumnezeului Celui viu, dar Hristos este Același ieri, azi și în veci și El trăiește ca să-l salveze pe cel pierdut și să-l vindece pe cel bolnav.

O, ce groaznic a fost

în acea dimineață în grădină! Îmi imaginez o ceață neagră ca un sac de păr. Frunzele nu se mai mișcau; vântul nu mai adia și în grădină era întuneric și înfricoșător pentru că păcatul acoperise totul.

IeHoVaH a coborât în

grădină și a răcnit cu un glas ca de tunet: „*Adame, unde ești?*” Abia atunci Adam a înțeles că era gol și că a păcătuit înaintea lui Dumnezeu. Și ce a făcut? S-a ascuns și a încercat să-și facă o religie proprie, dar n-a mers.

Atunci Dumnezeu a

omorât o oaie, i-a luat pielea și i-a îmbrăcat, arătând că ceva trebuia să moară ca să acopere păcatul.

Mersul la biserică nu

va acoperi niciodată păcatul; nici ochii uscați (fără lacrimi) nu vor acoperi păcatul, ci este nevoie de părere de rău și de pocăință. Abia atunci harul lui Dumnezeu va acoperi păcatul, căci sângele lui Isus Hristos, al Mielului omorât de Dumnezeu pe Calvar va acoperi totul.

Acolo, în acea

dimineață, în grădină, când păcatul era atât de întunecat, IeHoVaH a venit, iar perechea creată de El stătea și aștepta pedeapsa. Ei ar fi trebuit să moară, ceea ce însemna că rasa umană ar fi încetat să mai existe, dar în acel ceas întunecos, când toate speranțele se năruiseră, s-a revărsat harul lui Dumnezeu și a spus: „Vă voi da un Salvator: pe Mesia!”

O, aceasta este o minune cum numai Dumnezeu o putea face! Harul măreț al lui Dumnezeu, a fost acela care le-a dat celor doi oameni căzuți făgăduința Unuia care va veni prin femeie: „Sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui, iar el îi va zdrobi călcâiul.” (Geneza 3.15), arătând că cineva va trebui să sufere pentru biserică. Dar El a promis un triumf.

Ce a dat Salvatorul?

Harul. Ce puteau arăta oamenii ca să merite harul? Au „pasat” vina de la unul la altul, scuzați-mi expresia.

Astfel, Adam a spus: „Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat...” (Geneza 3.12).

Femeia a zis: „Șarpele m-a amăgit...” (v. 13b). Vedeți? Au dat vina unul pe altul. Nu mai era nici o nădejde pentru ei, dar Dumnezeu le-a dat har și astfel au trecut peste.

El le-a spus: „Voi face o cale și vă voi salva. Voi ați făcut ceea ce este rău, ați călcat Legea Mea, de aceea judecata trebuie să vină peste voi; trebuie să muriți pentru că așa am spus că vi se va întâmpla!” (fratele Branham bate în amvon).

Acum aș vrea să vă întreb ceva, prietenii mei creștini, deoarece știu că aceste benzi vor ajunge în toată lumea.

De ce Îl faceți pe Dumnezeu trei persoane? Sau încercați să-L faceți ca unul din degetele voastre? El este Unul. Mă gândesc că nu ar fi fost corect din partea Lui să lase un înger să moară pentru rasa umană. De ce aceasta? În primul rând, un înger nu

poate muri, apoi Legea cerea ca cel ce urma să moară să fie o rudenie a rasei umane. El nu a putut să spună: „Eva, pentru că l-ai făcut pe Adam să păcătuiască, vei muri, iar el va trăi,” deoarece și Adam a luat.

Este așa cum spunea cineva: „Pilat a fost justificat pentru că și-a spălat mâinile,” dar nu este adevărat. El nu putea să spele cu apă sângele lui Hristos de pe mâinile lui.

Nici tu nu poți face aceasta. Când vei părăsi această clădire, trebuie să fii conștient că nu vei putea ajunge în ceruri dacă nu mori față de păcatele tale. Sângele Lui este pe mâinile tale, ceea ce înseamnă că nu ar fi corect să mergi așa.

Dar a fost dată o cale. Care era aceasta? El însuși trebuia să moară pentru noi. Dar Dumnezeu este Duh și ca urmare nu poate muri. Aceasta înseamnă că a fost nevoie să devină Om pentru ca astfel să poată muri.

Noi știm că El S-a arătat în trup omenesc și ni S-a descoperit ca Om sub numele de Isus Hristos, El fiind Mesia cel făgăduit, care a venit și ne-a răscumpărat prin har. Aici puteți vedea că Dumnezeu și Hristos este aceeași Persoană – Dumnezeu locuia în Hristos – *„Eu și Tatăl una suntem”* (Ioan 10.30). Și:

„Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele, pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.” (Ioan 14.10). Dumnezeu în Hristos, desigur.

Vedeți, harul a venit la Adam și Eva, în grădina Eden, deși nu era nici o cale de scăpare. Totuși, El

a făcut una.

Dați-mi voie să vă

spun ceva, prietenii mei păcătoși. Poate că ești o prostituată, un violator de femei, un bețiv, un jucător de cărți sau un asasin. Poate ești un soț infidel sau o soție infidelă. Poate ești plin de pofte, sau poate spui: „O, eu am trecut de mult linia. Nu mai am nici o șansă de salvare!” Nu, tu nu ai trecut linia, căci dacă ai fi trecut-o nu ai fi în adunare în dimineața aceasta. Harul va face o cale pentru tine, în acest ceas întunecos, cu condiția să-L accepți.

Adam trebuia să vrea

să-L accepte, iar tu trebuie să faci la fel. Acceptă-L!

Harul lui Dumnezeu a

existat și în timpul lui Noe. Noe era un bărbat obișnuit, și la fel familia lui, dar era temător de Dumnezeu. El îl credea pe Dumnezeu. Vedeți?

Tu nu poți să te temi

de Dumnezeu fără să crezi. Cum ai putea să te temi de ceva în care nu crezi? Nu este posibil.

Solomon spunea: „*Începutul*

înțelepciunii este frica de Domnul...” (Proverbe 9.10). Deci numai temându-te de Domnul, începi să ai înțelepciune.

Și Noe se temea de

Domnul. El îl credea pe Dumnezeu, ori tocmai aceasta îl onorează: să crezi în El. Așa este. Iar când frica de Domnul a venit peste Noe, Dumnezeu l-a chemat prin har și l-a salvat pe el și casa lui. Cine l-a salvat? Harul. Sigur că da.

Noe nu a fost salvat pentru că era bărbatul cel mai chipeș dintre toți; nici pentru că aparținea la cea mai mare organizație; nici pentru că se îmbrăca cel

mai bine sau mai frumos; nici pentru că avea cei mai mulți bani; nici pentru că era un om deosebit, ci pentru că Dumnezeu a avut milă de el prin har. Vedeți, nu faptele lui, ci harul Domnului l-a salvat pe el și casa lui.

Voi mai aminti pe

cineva: pe Avraam. El nu era un om deosebit, ci venea, poate, de la Babel, dintr-o familie idolatrică și s-a mutat în Ur. Dar în timp ce se afla acolo, Dumnezeu i-a vorbit prin har. Nu pentru că era deosebit, nici pentru că era mai bun decât ceilalți, ci pentru că Dumnezeu s-a îndurat de el prin har. Biblia arată clar aceasta. O, și cum a încercat Avraam răbdarea lui Dumnezeu!

După ce l-a dus în

țara în care i-a spus că i-o va da seminței lui, Domnul i-a zis: „*Să stai în țara aceasta și să nu ieși din ea!*”

Dar ce a făcut

Avraam? Cum a venit foametea a fugit de acolo.

Vedeți? Dumnezeu l-a

luat și l-a salvat pe Avraam prin har, și tot așa te ia și pe tine, prin har.

O, cum încercăm și noi răbdarea lui Dumnezeu!

Da. Astăzi suntem

sus, iar mâine suntem jos. Într-o zi credem, iar în cealaltă ne îndoim. Azi suntem metodiști, mâine suntem baptiști. Astăzi credem în vindecarea divină, mâine avem o durere de burtă și nu mai știm ce să zicem: mai credem sau nu?

Dar în ciuda tuturor

acestor lucruri, Dumnezeu ne vrea. El ne cheamă oricum. O, dacă nu ar fi fost harul lui Dumnezeu, am fi fost terminați cu toții! Sigur ca da, dar Dumnezeu ne salvează prin har, nu prin faptele noastre.

Avraam trebuia să rămână în Canaan, dar el a călătorit în Egipt. Vedeți? A făcut exact ce i-a spus Dumnezeu să nu facă, iar aceasta i-a adus numai neplăceri și încurcături.

Totuși, harul lui Dumnezeu s-a arătat din nou și l-a oprit pe Faraon să-i ia nevasta, deoarece Avraam mințise, spunând despre Sara: „*Este sora mea*”. Cu toate acestea, harul lui Dumnezeu l-a iertat pentru că s-a pocăit. El a vrut să se pocăiască și harul lui Dumnezeu vine la orice om care vrea să se pocăiască. Harul Lui este cel care vă caută.

Acest lucru este valabil și pentru voi, cei care ați alunecat de pe cale. Harul Său vă mai caută încă, iar dacă vreți să vă pocăiți, harul lui Dumnezeu este suficient ca să vă primească.

Uitați-vă cum l-a adus înapoi pe bătrânul Avraam care a fost salvat prin har, nu prin faptele lui. Da, Avraam a fost salvat prin credință, prin har.

Haideți să luăm Israelul, căci am aici câteva notițe la care vreau să mă refer. Dacă vă interesează, vă veți putea nota textele.

Dumnezeu i-a spus poporului Său: „*Dacă nu vă veți uni cu idolatria și vă veți îndepărta de ceremoniile păgâne, dacă Mă veți iubi și veți păzi poruncile Mele, Mă voi îngriji în toate lucrurile de voi, vă voi hrăni, vă voi călăuzi și vă voi duce într-o țară unde curge lapte și miere.*”

Oare nu așa îi spune și un tânăr viitoarei lui soții? „Dacă vei fi o soție bună și te vei îngriji de

casă, dacă-mi vei fi fidelă, dacă vei fi o mamă bună și vei face toate lucrurile cu credincioșie, voi munci până îmi vor sângea mâinile, ca să-ți asigur tot ce ai nevoie.”

O, dar gândiți-vă ce se întâmplă dacă femeia face toate lucrurile pe dos? Atunci este nevoie de har pentru ca acea familie să nu se destrame. O, Dumnezeule, este nevoie de harul Tău pentru ca o asemenea familie să rămână împreună. Și eu vă spun: dacă nu ar fi fost harul Său, noi am fi fost pierduți cu toții.

Dar ce a făcut Israelul? Ei nu au păstrat făgăduința, iar urmarea a fost că toată generația aceea a pierit în pustie. Totuși, Dumnezeu i-a hrănit, i-a iubit, și i-a călăuzit. De ce? Din pricina harului Său.

Harul Său s-a revărsat din belșug peste ei, dar pentru că n-au avut privirea ațintită la făgăduință, nu l-au putut valorifica, adică nu au putut intra în țară.

Nici biserica de astăzi nu valorifică harul care-i este dat, dar El îl ține pentru că vrea o biserică ascultătoare, un popor care să țină Cuvântul Său și să stea pe Adevăr.

El nu vrea un popor care să spună: „Sunt la fel de bun ca tine. Sunt metodist; sunt baptist; sunt catolic sau sunt prezbitarian”. Acela nu este har, ci dovedește că acolo este ceva pe dos.

Dar un om care citește Cuvântul lui Dumnezeu și vede că trebuie să fie umplut cu Duhul Sfânt, crede și-l ia pe Dumnezeu pe Cuvânt. Da, el va lua Cuvântul exact cum este

scris.

Este la fel ca în problema botezului. În Biblie nu se vorbește despre nici o persoană care ar fi fost stropită. Așa ceva nu există și totuși oamenii o fac. Nu veți găsi nici un text care să arate că cineva ar fi fost botezat în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, ci toți au fost botezați în Numele lui Isus Hristos, dar iau aminte ei? Noi am văzut ce s-a întâmplat de-a lungul epocilor Bisericii, dar vedeți voi, Dumnezeu dorește pe cineva care să-L asculte.

Dacă botezul prin stropire sau cel făcut în titlurile lui Dumnezeu, nu sunt pomenite în Biblie, înseamnă că este o doctrină făcută de oameni. Vedeți? Înțelegeți cât de greșită este biserica? Dar nu acest lucru contează, ci important este că puteți fi corecți prin faptul că prin harul său, Dumnezeu v-a descoperit Adevărul. Tot ce trebuie să faceți voi, este să pășiți.

Amintiți-vă de marele conducător Moise. Dumnezeu ar fi trebuit să-l omoare atunci când a lovit stânca, aducându-și slavă prin faptul că a spus: „Vedeți ce pot să fac?” El a lovit stânca o dată, dar pentru că nu a curs apă, a lovit-o și a doua oară. Ce a făcut prin aceasta? A mărturisit că Hristos este neputincios, pentru că acea Stâncă era Hristos. El este piatra din capul unghiului și a fost lovit.

Amintiți-vă că
Dumnezeu i-a spus lui Moise în Exod 17.5:

*„Treci înaintea
poporului...”*

Iată, Eu voi sta

Înainte de a lovi stâncă la Horeb; vei lovi stâncă, și va țâșni apă din ea, și poporul va bea.”

Moise a lovit stâncă și apa a curs din belșug.

Dar în Numeri 20.8

Dumnezeu i-a zis lui Moise: *„Ia toiagul, și cheamă adunarea, tu și fratele tău Aaron. Să vorbești stâncii acesteia în fața lor, și ea va da apă.”*

Moise a vrut să arate

însă că are puțină autoritate, puțină putere, așa că a spus: *„Ascultați, răzvrătiților! Vom putea noi oare să scoatem apă din stâncă aceasta?”* (v. 10).

Dumnezeu ar fi

trebuit să-l omoare, ar fi trebuit să-l separe chiar acolo, pentru că a încălcat Legea lui Dumnezeu. Hristos trebuia să fie lovit o singură dată, dar acum trebuia să fie lovit și a doua oară.

El a fost răstignit o

dată, iar noi vorbim Stâncii și Ea ne dă apă vie.

Haideți să-l privim

puțin pe acest profet bătrân care avea 120 de ani.

Cineva mi-a spus:

„Dumnezeu nu este drept, căci după ce l-a purtat pe Moise 40 de ani prin pustie, în fruntea aceluia popor, nici măcar nu i-a permis să intre în țara făgăduită.”

„Nu este așa”. Nu, El

nu l-a abandonat pe Moise, ci l-a dus în țara făgăduită. Cam 700 de ani mai târziu, el a fost văzut pe muntele schimbării la față, stând de vorbă cu Isus înainte ca El să meargă la Calvar. Acolo a stat Moise și Ilie, ceea ce însemna că nu era mort, ci trăia. Dumnezeu nu l-a părăsit.

Acum priviți. Înainte ca să moară, în acea dimineață, el s-a urcat pe muntele Nebo. Și-a pus mantaua peste Iosua, apoi i-a poruncit să stea neclintit pe acele principii. Și după ce s-a urcat pe vârful Muntelui Nebo, sus la Pisga, Dumnezeu i-a zis: „Privește țara! Eu vreau s-o vezi. Puteai să intri în ea, dar îți amintești ce ai făcut acolo, lângă stâncă, în acea zi? Ți-ai adus slavă ție însuși.”

Cred că aceasta este problema și cu cei mai mulți dintre oamenii de astăzi. Merg la Stâncă și-și aduc slavă lor, nu Domnului.

Dar observați! Când era gata să moară, Moise a privit și iată că Stânca era lângă el, așa că s-a urcat pe Ea, iar Dumnezeu l-a luat și l-a îngropat. Dar trebuia să învie, pentru că altfel nu ar fi putut apărea alături de Isus.

El este un tip spre Hristos. Vedeți, harul lui Dumnezeu i-a oferit Stânca, iar dovada este că după câteva sute de ani a stat pe muntele schimbării la față.

Când mă gândesc la Moise și la Avraam, la toate greșelile lor...

Dar când a scris despre Avraam, Pavel nu a spus nici un cuvânt despre necredința lui, ci a zis: *„El nu s-a îndoit de făgăduința lui prin necredință, ci, întărit prin*

credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu...” (Romani 4.20).

Rugăciunea mea

înaintea harului lui Dumnezeu, este ca și despre mine să se scrie la fel; să nu-mi țină în seamă greșelile, ci să țină în seamă numai ceea ce am vrut să fac pentru El. Cum este posibil acest lucru? Prin faptul că El mă va privi prin harul Său. Aceasta este ceea ce-mi dă nădejde, căci dacă ar privi la meritele mele, nu aș avea nici o șansă – nici eu și nici voi, căci depindem în totul de harul Său. Da, eu depind de harul Său.

Dar ce putem spune

despre David? Acel mare luptător despre care Dumnezeu spunea că este un om după

inima Lui. Cum a fost posibil să pună la cale moartea lui Urie, unul dintre cei mai credincioși soldați ai săi, ca să-i ia apoi soția? Urie era un prozelit hetit și îl iubea pe David. El a văzut ungerea care era peste David, încă din vremea când era doar un fugar și l-a urmat cu credincioșie, deoarece știa că într-o zi avea să ajungă la putere.

Sunt foarte bucuros

pentru că astăzi sunt și eu doar un fugar, un pribeag, dar într-o zi, Hristos, Cel pe care-L urmez cu credincioșie, va fi Împărat. Ungerea este pe El, peste mesajul venirii Lui și El va fi Împărat.

Și ce au făcut acei

viteji ai lui David? Într-o zi, el stătea și tânjea după o gură de apă de la fântâna Betleemului, unde obișnuia să meargă pe vremuri cu oile. Și știți ce? Trei dintre acei viteji și-au croit drum tăind în carne vie, doar ca să-i aducă o găleată cu apă domnului lor.

O, Dumnezeule,

lasă-mă să iau Sabia Cuvântului și să tai cale prin orice organizație ca să

aduc botezul în Numele Domnului Isus Hristos, puterea învierii și Duhul Sfânt înapoi la oameni, pentru că El vine în putere. El va sta singur, dar va tăia cale prin orice organizație, prin orice teorie, prin orice crez omenesc, până va aduce înapoi, la Salvator, oaia pierdută; până va aduce înapoi învățătura Bibliei, pe Isus Hristos care este același ieri, azi și în veci.

Priviți-l pe David.

Cum a fost posibil să ia soția lui Urie, pe frumoasa Bat-Şeba, când el avea încă alte cincisute ale lui? Dar el a văzut-o făcând baie și aceea s-a datorat neglijenței ei. A uitat să tragă jaluzelele deși știa că regele își făcea în fiecare zi plimbarea pe acolo.

Aceasta este problema

și astăzi, datorită faptului că femeile ies goale pe stradă, mai bine zis, aproape goale. Este o rușine! Și se mai miră că bărbații fluieră după ele! Adevărul este că ele sunt conștiente de ceea ce fac, dar procedează astfel pentru că acest lucru este în inima lor. Este posibil ca o tânără să fie curată ca un crin, adică fecioară, dar dacă se îmbracă astfel, înseamnă că peste ea este un duh rău, este ungera Diavolului care o folosește ca să trimită sufletul cuiva în iad, iar ea va fi judecată într-o zi pentru aceasta.

Nu uitați că Biblia

spune că dacă cineva „se uită la o femeie, ca s-o poftască, în inima lui a și preacurvit cu ea.” (Matei 5.28).

O, soră, iar tu să nu

uiți că vei fi răspunzătoare de curvie chiar dacă nu ai săvârșit niciodată acest act cu fapta. De ce aceasta? Pentru că acel păcătos te-a dorit din pricina felului în care te-ai îmbrăcat. Prin aceasta, tu ești vinovată de curvie, și vei răspunde în ziua judecății.

În cartea Sa este

scris: „A comis adulter cu John Doe.” (dau un exemplu).

„O, jur că n-am trăit
decât cu soțul meu!”

„Da, dar prin felul
cum te-ai îmbrăcat, ai făcut ca acest bărbat să comită curvie în inima lui. Din
cauza aceasta, ești vinovată de curvie cu el.”

Bat-Şeba a greșit la
fel ca Eva, dar Adam a fost și el inclus. Eu strig mai mult împotriva femeilor,
dar acum vreau să vă spun ceva, vouă, fiilor de Dumnezeu, care știu că sunteți
sexul tare. Voi sunteți deasupra femeii, așa că ar trebui să vă purtați cum se
cuvine și să nu încercați să le biruiți prin puterea voastră. Nu luați o tânără
ca să-i distrugeți viața, ci purtați-vă ca niște adevărați fii de Dumnezeu.
Spuneți-i că este greșit ce face și purtați-vă ca un fiu de Dumnezeu, căci ea
este sora voastră. Da, domnilor.

Nu încercați să
faceți ca acești așa-zisi fii de Dumnezeu de astăzi, care aparțin de aceste
biserici și, care iau orice fată tânără afară. Să nu uitați că acea femeie a
ajuns atât de imorală pentru că a fost sedusă de un bărbat căsătorit. Păcat
este cel care face toate acestea, iar noi ar trebui să murim din pricina
acestor lucruri.

Când David a săvârșit
acel păcat, ar fi trebuit să moară. Natan a venit la el și l-a întrebat:

„David, totul este
bine?”

„Sigur că da”, a
răspuns el, căci credea că fapta lui va rămâne ascunsă.

David era marele
împărat al lui Israel și era înconjurat de generali viteji, iar vrășmașii erau
ținuți departe de granițele țării, ceea ce înseamnă că totul era în ordine. Dar
în ascuns, el săvârșea un păcat, și pentru că Bat-Șeba rămăsese însărcinată,
poruncise
uciderea soțului ei. Când Ioab i-a dat de veste că Urie este mort, David s-a
gândit:

„Acum totul este în
ordine. O am pe soția lui și în curând îmi va dăruia un fiu.” Dar noi știm că
copilul s-a îmbolnăvit și a murit, iar el a rămas cu Bat-Șeba pe care între
timp o luase de nevastă.

Dar să revenim la
vizita prorocului Natan.

El a pășit în față și
l-a întrebat pe împărat: „David, cum merg lucrurile? Totul este bine?”

„O, este bine,
slujitorule al lui Dumnezeu! Să trăiești veșnic, aleluia!” Da, el se gândea că
totul este ascuns, deci că e în ordine.

Dar tu nu poți
ascunde nimic de Dumnezeu, căci El știe ce gândești chiar în clipa aceasta.
Marele Duh Sfânt, care este prezent în această dimineață în mijlocul nostru,
știe tot ce gândești, cine sunteți, de unde veniți, ce ați făcut, etc., pentru
că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.

Astfel, Dumnezeu l-a trimis pe Natan la David. El i-a descoperit prorocului Său tot ce făcuse David, așa că Natan i-a zis împăratului:

„Într-o cetate erau doi oameni, unul bogat și altul sărac.

Bogatul avea foarte multe oi și foarte mulți boi.

Săracul n-avea nimic decât o mieușă, pe care o cumpărase; o hrănea, și o creștea la el împreună cu copiii lui; ea mânca din aceeași bucată de pâine cu el, bea din același pahar cu el, dormea la sânul lui, și o privea ca pe fata lui.

A venit un călător la omul acela bogat. Și bogatul nu s-a îndurat să se atingă de oile sau de boii lui, ca să pregătească un prânz călătorului care venise la el; ci a luat oaia săracului, și a gătit-o pentru omul care venise la el.” (2 Samuel 12.1-4).

Pilda aceasta arăta chiar ce făcuse David. El avea 500 de neveste, dar când a văzut-o pe nevasta lui Urie, în loc să ia una din nevestele lui ca să-și satisfacă poftetele, a luat nevasta lui Urie, pe care l-a ucis apoi, când a aflat că Bat-Şeba este însărcinată. Vedeți? David nu știa ce spune și era gata să rostească judecata.

Așa suntem noi. Putem să-l judecăm pe celălalt, dar când este vorba despre noi, o, e cu totul altceva!

David a strigat: „*Viu este Domnul că omul acela este vrednic de moarte!*” (v. 5).

Atunci bătrânul proroc și-a plecat privirea și a spus cu tristețe: „*Tu ești omul acela.*”, după care a adăugat: „*Nu vei muri pentru aceasta*”. Vedeți harul? Duhul l-a mișcat imediat pe proroc, salvându-i viața lui David.

Harul. „*Nu vei muri, dar sabia nu se va depărta niciodată din casa ta, pentru că ai disprețuit Cuvântul Meu!*”

Ce l-a salvat pe David când chiar buzele lui au rostit sentința? „*...omul care a făcut lucrul acesta este vrednic de moarte.*” Harul.

Astfel, omul lui Dumnezeu i-a spus: „*Nu vei muri pentru aceasta (harul)*”. O, Doamne!

Unde am fi fost cu toții dacă nu era harul?

Harul suveran poate fi dat numai de Cel ce este Suveran, adică de Dumnezeu. De aceea, fiind suveran, harul nu trebuie să întrebe pe nimeni, ci poate face ce vrea. Nu e minunat?

El nu trebuie să întrebe: „Pot să fac asta?” sau: „Asta s-o fac?” sau: „Oare pot?”, ci o face pur și simplu, pentru că e harul lui

Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care El poate să-l salveze pe cel mai josnic, pe cel mai imoral și pe cel mai murdar om; și-l poate vindeca pe cel mai bolnav. Aleluia!

El poate salva un nenorocit ca mine. Și a făcut-o. Ce este aceasta? Harul Lui. Nu contează că William Branham este fiul unui bețiv. Harul m-a salvat.

Poate zici: „Eu sunt fiica unei femei stricate!” Nu contează, harul lui Dumnezeu te poate salva. El este suveran, nu trebuie să întrebe pe nimeni nimic. Amin. O, mă bucur atât de mult pentru aceasta! Aleluia!

El poate lua cel mai josnic păcătos și să îl facă alb ca zăpada. Nu trebuie să întrebe pe nimeni, ci poate face tot ce vrea pentru că e suveran.

Acest lucru a fost dovedit la cruce. Acolo era cel mai josnic tâlhar și desigur, merita să moară. Niciodată nu s-a gândit la Dumnezeu, dar când era atârnat pe cruce, printre buzele lipite de sânge închegat, au ieșit câteva cuvinte: *„Doamne, ai milă de mine și adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta.”* (Luca 23.42).

Imediat harul a luat conducerea și a spus: *„Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.”* (v. 43).

Cine a făcut aceasta?

Harul. Cum s-ar fi putut ajuta acel tânăr? Nu mai mult decât s-a putut ajuta Adam sau Eva; nu mai mult decât vă puteți ajuta voi; nu mai mult decât mă pot

ajuta eu, dar harul lui Dumnezeu poate face ceva pentru noi, și face.

Suveranitatea harului

a mers la acel tânăr muribund și i-a zis: „*Astăzi va fi cu Mine în rai.*”

Gândiți-vă, cât este de minunat.

Dragostea și harul

sunt surori gemene chiar. Astfel, nu este posibil să ai har fără să ai dragoste, așa că înainte de a avea har, trebuie să ai dragoste; înainte ca să poți ajuta pe cineva, trebuie să-l iubești. Vedeți? Altfel nu se poate.

Deci dragostea și

harul sunt una; nu putem s-o avem pe una fără cealaltă.

„*Dumnezeu a iubit*

atât de mult lumea, încât L-a dat pe singurul Lui Fiu ca s-o scape.” (Ioan 3.16). Apoi a turnat harul Său în inimile noastre, prin Duhul Sfânt. Vedeți? Nu se poate dragoste fără har, sau har fără dragoste.

Cel care ne salvează

este harul lui Dumnezeu. Harul Său a adus în viețile noastre har, prin dragostea pe care a avut-o pentru noi.

Dar nu uitați: harul

nu poate fi nici cumpărat, nici vândut, ci El se primește în dar de la Cel ce e suveran. Da, domnilor.

Tu nu poți negocia

pentru el. Nu poți spune: „Doamne, dacă vei face cutare și cutare lucru, eu voi face așa și așa!” Voi nu puteți face așa ceva, pentru că Dumnezeu nu face

asemenea înțelegeri. Voi nu puteți să trageți nimic de la El, ci Dumnezeu vă dă ceea ce vrea El însuși, prin harul Său, căci Cuvântul spune clar „*nu atârna nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.*” (Romani 9.15). Asta este.

Nu demult a venit la mine un băiat metodist și a primit Duhul Sfânt. De fapt sunt doi, nu unul. Și într-o zi, ei au venit și m-au întrebat: „Frate Branham, acum când am fost salvat și am primit Duhul Sfânt, trebuie să stăruim după daruri?”

„Să nu faceți așa ceva!” le-am răspuns.

De ce aceasta? Pentru că Dumnezeu dă darurile Sale prin harul Său suveran, fără pocăință: „*Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile și chemarea făcută.*” (Romani 11.29).

Necazul este că primul lucru pe care știți să-l faceți, este să umblați după ceva: „Dumnezeule, fă-mă predicator! Fă cutare și cutare cu mine!” Și ce ajungeți? O cămașă bine scrobită. Asta-i tot. Da, ajungeți la vreo teologie omenească, în vreo organizație și cu asta sunteți gata.

Lăsați-L însă pe Dumnezeu să facă chemarea, căci atunci, Dumnezeu vă va chema; vă va sfinți, vă va da ceea ce vrea și vă va folosi după voia Sa. Da, domnilor.

Voi nu puteți negocia cu privire la har. Nu, domnilor! Nu-L puteți cumpăra sau vinde, pentru că Dumnezeu nu face comerț cu harul Său.

Tu nu poți spune:

„Doamne, voi merge la biserica aceea metodistă (sau pentecostală), pentru că e cea mai mare. Voi face asta, dacă îmi vei da cutare sau cutare lucru!” Nu, noi nu ne putem tocmi cu El. Nu, domnilor! De ce? Pentru că Cuvântul spune:

„Tot ce-Mi dă

Tatăl, va ajunge la Mine...” (Ioan 6.37). Și: *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis”*. (v. 44). Dacă acest lucru nu este valabil pentru tine, atunci vei deveni doar un membru al acelei biserici mari și nimic mai mult, căci nu vei fi salvat. De ce? Pentru că numai harul te poate salva.

Talentele noastre nu

au nici o valoare în fața harului. Faptul că eu sunt predicator, nu mă poate salva. Nu, nu, ci doar harul Său este Cel ce mă poate salva. Înțelegeți?

Faptul că predic

Evanghelia nu mă salvează; și nici vorbirea în limbi nu poate face aceasta. Vreți dovada? Ascultați: *„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești; chiar dacă aș înțelege toate tainele lui Dumnezeu (dacă aș fi predicator); chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții, nu sunt nimic dacă nu am dragoste..”*, iar dragostea este har, căci harul lui Dumnezeu face toate lucrurile. (vezi 1Corinteni 13.1-2).

Unii dintre voi aveți

talent așa cum au acești „regi” ai rock-ului. După ce sâmbăta ei cântă și dansează toată noaptea rock, duminică dimineața își iau o mutră evlavioasă și vin în adunare, unde cântă imnuri creștine, crezând că în felul acesta vor ajunge în rai. Aceasta mă îmbolnăvește pur și simplu. Aș putea spune o mulțime de nume, dar n-o voi face pentru că aceste benzi merg în toată lumea. Voi știți însă despre cine este vorba.

Nu demult, un băiat de la Hollywood a refuzat să sărute o fată pentru că era împotriva religiei lui să facă aceasta, dar acest lucru nu-l oprește să facă filme cu rock și alte lucruri rușinoase. Ce crede el, că va putea lua cei 30 de arginți, ca Iuda, iar apoi să primească și harul lui Dumnezeu? Nu va obține nimic altceva decât un loc în iad, pentru că harul lui Dumnezeu nu poate fi câștigat nici prin bani, nici prin talente, ci El este suveran.

Ce pot face eu? Să vin la El așa cum sunt: gol, nenorocit și rănit de cel rău. Asta-i tot. Și nu vin pentru că așa vreau eu, ci pentru că mă aduce harul Său.

Și aș vrea să vă mai spun ceva. Bisericile acestea mari se gândesc: „Vom construi cea mai mare clădire din oraș, apoi vom înființa o Societate de Ajutorare, care va aduna haine pentru cei săraci și le vom trimite peste ocean. Îi vom hrăni pe cei săraci și vom face asta și cealaltă.”

Dar știți ce a spus Pavel? „Și totuși nu sunteți nimic!”

Ei spun: „Noi suntem o organizație veche. Avem aproape două mii de ani!” sau: „Noi venim de cincisute de ani, iar John Wesley, Alexander Campbell, sunt fondatorii bisericii noastre. Aleluia!”

Ei bine, Isus Hristos este Cel care a fondat biserica Sa. El este Cel care le-a spus apostolilor să aștepte în cetate până vor primi o putere de sus, adică pe Duhul Sfânt, dar voi puteți să aparțineți de Biserica Penticostală și să fiți pierduți. De ce aceasta? Pentru că penticostalii nu sunt cu nimic mai buni decât ceilalți. Acesta este adevărul.

Și nu uitați:

Dumnezeu are o singură Biserică – aceea în care te naști prin botezul Duhului Sfânt: „*căci printr-un singur Duh, am fost botezați ca să alcătuim un singur trup.*” (1Corinteni 12.3). Așa este. Aceasta este singura posibilitate de salvare, dar oamenii cred că pot primi prin meritele lor:

„Păi, eu am făcut seminarul și am învățat!”

O, aceasta nu înseamnă nimic! Tu nu poți cumpăra harul lui Dumnezeu.

Înainte de a încheia, lăsați-mă să vă spun o istorioară.

Odată era un împărat puternic, ce avea un singur fiu. Și iată că într-o zi, un ucigaș i-a ucis băiatul. Imediat a fost dat în urmărire, iar până la urmă a fost prins. După aceea, a urmat procesul și apoi sentința.

O, era un lucru îngrozitor! El îl omorâse pe fiul împăratului și știa bine ce îl așteaptă.

Fusese închis într-o celulă din mijloc, iar ușile au fost ferecate cu grijă, la fiecare din ele fiind puse santinele. Stătea acolo aproape gol, având pe el doar un șorț și era flămând pentru că nu primise nimic de mâncare; iar la proces primise sentința cea mai grea: condamnarea la moarte. Zadarnic a încercat să-l convingă pe judecătorul care a pronunțat sentința că este nevinovat, căci totul a fost degeaba! „Știi că am făcut o faptă rea, dar îmi pare rău! Aș fi vrut să nu se întâmple niciodată acel lucru. Am făcut-o într-un moment de criză, dar îmi pare

atât de rău...”

Și într-o zi,
împăratul s-a dus să stea de vorbă cu acel întemnițat care-i omorâse fiul.

Când a intrat în
celulă, a văzut un tânăr slab, care zăcea într-un colț, cu fața plină de
lacrimi și cu ochii adânciți în orbite. Buzele îi erau albe de atâta sete...

Privindu-l, împăratul
î-a zis:

„Ridică-te!”

El s-a ridicat, iar
împăratul i-a zis:

„De ce mi-ai ucis
fiul? Ce rău ți-a făcut ca să merite o moarte atât de îngrozitoare; să fie
străpuns cu sulița?”

„Nu mi-a făcut nimic,
domnul meu, nici cel mai mic lucru. Eu port toată vina și l-am ucis din
invidie. L-am străpuns deși era nevinovat, de aceea merit să mor sub dreptatea
voastră, alteță. Îmi dau seama de fapta mea și îmi merit pedeapsa, dar există
un lucru de care mă căiesc și pentru care plâng cu amar, și aceasta pentru că
l-am ucis pe acel vlăstar împărătesc fără să aibă nici o vină.”

Atunci împăratul s-a

Întors spre cel care îl însoțea și i-a spus:

„Distrugeți toate dovezile acuzatoare (voi știți: „Aruncați-le în „marea Uitării”), spălați-l și aduceți-l sus, căci voi trimite o mantie peste el.

Peste puțin timp o limuzină mare a oprit la poarta închisorii; un covor a fost întins de la ușa ei până la ușa celulei, iar împăratul stătea lângă mașină și aștepta. Când a apărut tânărul i-a zis:

„Vino, fiul meu, căci te voi lua cu mine la palat.” I-a pus mantia pe umeri, apoi a adăugat:

„De azi înainte tu ești fiul meu.”

De ce a făcut aceasta? Pentru că i-a fost milă de el. Da, acesta este harul.

Acela am fost eu; acela ai fost tu. Noi L-am omorât pe Fiul lui Dumnezeu, L-am străpuns cu păcatele noastre. Da, noi eram străini, mizerabili, murdari și goi, zăcând în închisorile lumii, dar Dumnezeu ne-a spălat prin sângele singurului Său Fiu și ne-a curățit, după care ne-a dat „mantaua” Duhului Sfânt. Și acum, marea trăsură a lui Dumnezeu așteaptă la ușă, iar într-o zi, vom merge acasă, pentru a locui pe vecie cu El.

Toate dovezile

acuzatoare vor fi distruse, așa că nu vom mai putea fi judecați. El a luat toate păcatele noastre și le-a aruncat în „marea uitării”, deci nu e de mirare că putem cânta:

O, har măreț, ce
dulce ești,

Că ai salvat un
nenorocit ca mine.

Acela a fost ceasul
în care,

Întâi am crezut.

Prietene, nu ai vrea
ca acesta să fie și ceasul îndurării pentru tine? O, fie ca acesta să fie
ceasul în care „*întâia dată ați crezut*”! Hotărâți-vă și spuneți: „Doamne
Dumnezeule, eu sunt vinovat, și îmi dau seama că am nevoie de har ca să fiu
salvat. Singur nu mă pot salva, ci sunt pierdut; sunt total neajutorat și fără
nici o nădejde; fără Dumnezeu, fără milă, fără Hristos în lume. Vrei să Te
înduri de mine, o, Doamne, și să mă scoți din această celulă a închisorii
păcatului în care mă aflu astăzi? O, Te rog să ai milă de un păcătos ca mine!”

Ridicați mâna și
spuneți: „Doamne Dumnezeule, eu sunt persoana care are nevoie de harul Tău!”

Spuneți: „Frate
Branham, nu vrei să te rogi pentru mine, pentru că eu cred.”

Dumnezeu să vă
binecuvânteze, acolo, în spate.

Spuneți: „Frate
Branham, amintește-mă în rugăciune și pe mine.” Dumnezeu să te binecuvânteze,
doamnă. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

O, cred că s-au
ridicat deja 15-20 de mâni!

Acum, în timp ce stăm
cu capetele plecate, mă voi ruga pentru cei care ați ridicat mâna. Nu avem loc
aici la altar, dar este bine dacă stați în picioare, toți cei care ați ridicat
mâna și vreți să mă rog pentru voi.

Nu uitați că s-ar
putea să vină o zi când harul nu va mai fi și atunci va fi prea târziu. Acum
mai este încă har.

O, Dumnezeule, Tatăl
Domnului nostru Isus Hristos, care L-ai ridicat dintre cei morți pe Salvatorul
nostru, pe El, care este acum în slavă și L-ai trimis pe Duhul Sfânt al lui
Hristos peste noi.

Dumnezeule, mă rog
pentru acești oameni care stau aici, în picioare. Tu ai spus în Cuvântul Tău: „...pe
orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea
Tatălui Meu care este în ceruri...” (Matei 10.32). O, ce zi va fi aceea în
care va avea loc judecata?

Doamne, ei au ridicat mâna pentru că vor ca păcatele lor să meargă înainte la judecată, și să nu îi urmeze. Ei stau aici pentru că doresc să-și mărturisească păcatele, căci știu că au făcut ce este rău înaintea Ta, și vor să Te accepte ca Mântuitorul lor personal.

Tu ești Cel care cercetezi adâncul inimii și știi totul despre ea, de aceea, Te rog Tată, să răspunzi la cererile lor. Îndură-Te și salvează-i!

Ei sunt cununa micuțului mesaj din dimineața aceasta, a harului Tău, care ne apucă și ne duce mai departe, fără să privească la ce am făcut. Dăruiește-le har ca să-L poată primi pe Isus Hristos ca Mântuitor personal.

Ei au făcut fapta, pentru că atunci când Duhul Sfânt le-a cerut să se ridice în picioare, au ascultat, de aceea, Te rugăm să-Ți ții promisiunea, căci ai spus că *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl”* și: *„tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine”*.

„...cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 6.44, 39 și 5.24).

Doamne, pe baza acestor texte din Scriptură, care sunt propriile Tale cuvinte, Te rugăm să îi primești. Da, Tu ai spus că cine va asculta cuvintele Tale și va crede în Cel ce Te-a trimis, nu va mai merge la judecată, ci trece din moarte la viață. De ce? Pentru că a crezut; pentru că a primit har.

O, Dumnezeule, cât
Îți suntem de recunoscători pentru aceasta!

Te rugăm să-i ții cu
viață și să-i ajuți să se boteze chemând Numele Domnului. Îndură-Te, Doamne, și
șterge toată vina păcatelor lor.

Tată, Tu știi cum mi
s-a arătat acel mare Înger, vineri dimineața și cunoști mesajul pe care mi l-a
dat când s-au arătat cele trei curcubeie.

Fie ca Dumnezeu care
mi s-a arătat acolo, să-l salveze chiar acum pe poporul Său. Îi încredințez pe
brațul Tău și cred că Îți vei împlini făgăduința, astfel ca în ziua aceea măreață
să-i pot întâlni acolo, fără nici o pată sau zbârcitură pe sufletele lor.

Îndură-Te și
primește-i, pentru că Ți-i dau în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă
binecuvânteze.

Acum, în timp ce vă
așezați, cei care sunteți creștini și stați în apropierea celor pentru care
ne-am rugat, dați mâna cu ei, vorbiți-le și invitați-i la biserică.

O, nu-i așa că e
minunat? Îl iubiți? În timp ce vom cânta, aș vrea să vă strângeți mâinile și să
ziceți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, călătorule!”

(În timp ce cântă,
fratele Branham și adunarea, dau mâna unii cu alții).

Nu-i așa că e
minunat? Îl iubiți? O, mă gândesc cât este de minunat!

Acum, gândiți-vă că
această Biblie este Adevărul lui Dumnezeu și că ea vă învață că Isus Hristos
este Același ieri, azi și în veci.

Aș vrea să vă întreb
ceva. Dacă El este Același (Domnul să mă ierte dacă greșesc prin faptul că
spun: „Dacă”)...deci, dacă El este același, cum ar trebui să procedeze? Exact
așa cum a făcut în trecut, este adevărat?

Acum este o diferență
între felul cum este El aici în această dimineață și felul în care a fost
printre oamenii din Galilea, în acel timp, pentru că atunci era într-un trup de
carne. Din pricina aceasta a fost înălțat și stă la dreapta Celui Prea Înalt,
făcând mijlocire pentru noi. Nu uitați, El nu poate face nimic pentru noi, până
nu-L acceptăm mai întâi, până nu credem că El este Marele Preot al mărturisirii
noastre. Vedeți, El nu poate face nimic până nu mărturisim că El a făcut-o.

Poate mergeți la
altar și vă rugați toată noaptea, dar nu ați câștigat nimic, dacă mai întâi nu
credeți că El vă iartă. Abia apoi vă ridicați.

Voi, cei care abia
v-ați întors, care odinioară ați trăit în mocirla păcatului, credeți că sunteți
salvați prin har, nu-i așa? Ce v-a făcut să ridicați mâinile? Credința. Acum
voi credeți că sunteți creștini și veți trăi deasupra lucrurilor care v-au

înrobit cândva.

Dacă vreți să vă ridicați mai sus, trebuie să aveți mai multă credință, căci cu ea, imposibilul devine posibil. Da, toate lucrurile sunt cu putință pentru cei ce cred. Așa este.

„Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.” (Marcu 11.23).

Acum, Isus Hristos locuiește în oameni.

Odată, Hristos era într-un stâlp de foc, și noi credem că El este IeHoVaH Dumnezeu.

Aceasta a încercat să ne spună și Îngerul.

Atunci El era Tatăl lui Israel, al unui popor.

Apoi a venit și a locuit printre poporul Său, ca Hristos. Este adevărat? Hristos este Fiul lui Dumnezeu.

Acum El este Hristos,

Duhul Sfânt, adică Ungerea. Hristos înseamnă „Cel uns”, și Cel uns peste oameni, Hristos în noi, este Duhul Sfânt. Este Hristos cu noi și în noi, credeți aceasta?

Acum aș vrea să stați câteva momente liniștiți și smeriți. Este El același?

De curând am primit un telefon și cineva mi-a spus că oamenii umblă printre scaune și alte lucruri de felul acesta. Vom vorbi despre aceasta mai târziu, sau cu altă ocazie.

I-am spus lui Billy că dacă sunt mulți bolnavi care doresc rugăciune, să împartă numere de rugăciune. Cred că a făcut aceasta. Spun aceasta, pentru că după ce s-a întâmplat un anumit lucru, în ultimele 2-3 luni, slujba a ajuns într-un punct când era să-mi scape din mână.

Ei au putut să vadă darul deosebirii care vorbea și spunea oamenilor tainele inimilor, exact cum a făcut Domnul nostru când era aici pe pământ. Cred că ați văzut cu toții aceasta. Câți dintre cei care sunteți aici, L-ați văzut la lucru? Să vă vad mâinile.

O, nu L-ați văzut lucrând? Da, este printre noi un grup care nu L-a văzut lucrând. Bănuiesc că sunt străini.

Noi nu știm de unde vin oamenii, pentru că acest Tabernacol nu aparține nici unui cult. Noi nu suntem împotriva cultelor, dar nici nu facem parte din vreunul, ci îi lăsăm pe toți să meargă pe drumul lor...

Dacă oamenii vor să
meargă înapoi la organizații, este în ordine câtă vreme trăiesc o viață de
creștini, deoarece noi suntem doar o stație de salvare a sufletelor. Aceasta
este slujba mea pentru ei.

Eu cred că Isus
Hristos este același ieri, azi și în veci, așa cum spune în Evrei 13.8. Voi
credeți aceasta? (Amin).

Acum, în timp ce veți
sta cu toții cât se poate de liniștiți, aș vrea să vă spun ceva din inimă, apoi
vom avea serviciul de vindecare.

Aș vrea să vă întreb
ceva. Dacă El este Același ieri, azi și în veci, va proceda la fel, nu-i așa?
Desigur. Dar cum a lucrat El ieri? Era mai deosebit decât ceilalți oameni?

La înfățișare era
doar un Om, arăta ca un om – a suferit, a plâns, a trecut prin ispite. De ce?
Pentru că era un Om. Este adevărat?

Dar ce L-a făcut să
fie Dumnezeu? Duhul lui Dumnezeu care locuia în El. El era Mesia cel făgăduit.
Cum puteau cunoaște evreii acest lucru? Prin faptul că Moise le spusese:

*„Domnul, Dumnezeul
tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să
ascultați de el!”* (Deuteronom 18.15). Deci El era un proroc. Dar privea
Israelul după un proroc? Sigur că da, pentru că ei știau că Mesia va fi un
proroc.

Acum aş vrea să mă
opresc puțin aici, iar voi să fiți atenți la ceea ce vă voi spune.

Voi să fiți cu gândul
îndreptat spre Dumnezeu, pentru că nu știu ce va face El, și nici ce-mi va cere
să fac.

Eu știu că noi avem
darul prorociei în biserică, căci fratele Neville procește despre oameni,
ceea ce este foarte bine. Avem aici și oameni care vorbesc în limbi, dar nu
credem că vorbirea în limbi este dovada botezului cu Duhul Sfânt, pentru că nu
există nici un text care să spună aceasta. Noi credem deci, că vorbirea în
limbi este un dar al Duhului Sfânt și ne bucurăm că-l avem în biserică. Ne
bucurăm când Duhul Sfânt ne vorbește prin acest dar, și lăsăm să se facă de 2-3
ori după cum este scris, dar acest lucru nu se poate face în timp ce
predicatorul aduce mesajul său, pentru că duhul prorociei este supus
prorocului. Vedeți? Totul trebuie să se desfășoare conform Bibliei.

Nimeni nu poate spune
că nu trebuie să existe darurile Duhului Sfânt - vorbirea în limbi în biserică. Noi
știm că acest dar
există și că Biblia învață despre el, de aceea credem. Îi mulțumim lui Dumnezeu
pentru că-l avem și în biserica noastră. Avem și darul prorociei. Aceste daruri
trebuie cercetate mai întâi, ca să vedem dacă sunt corecte sau nu.

Dar Biblia învață și
despre slujba de proroc. Vedeți, aici este vorba despre o slujbă, nu despre un
dar.

Biblia vorbește
despre nouă daruri duhovnicești, cum sunt: vorbirea în limbi, tălmăcirea,
prorocia, cunoștința, înțelepciunea, deosebirea duhurilor, etc., dar în

biserică sunt și cinci slujbe: apostoli, proroci, învățători, evangheliști și păstori. (vezi 1Corinteni 12.8-10 și Efeseni 4.11) .

Acestea sunt slujbele

rânduite de Dumnezeu în biserică Sa, și ele pot fi îndeplinite numai de bărbați. Tu nu poți să le dorești, nu poți să te rogi pentru ele, deoarece sunt date prin alegerea suverană a lui Dumnezeu; deci acei bărbați se nasc cu ele.

Un profet nu este

profet pentru că își pune cineva mâinile peste el. Nu aceasta îl face profet, ci el este hotărât pentru această slujbă încă din pântecul mamei lui. De aceea el rămâne profet. Vedeți?

Dumnezeu i-a spus lui

Ieremia: *„Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecul mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecul ei, Eu te puseseam deoparte, și te făcusem proroc al neamurilor.”* (Ieremia 1.5). Așa este.

Moise a fost ales să

fie un profet încă înainte de a se naște; Hristos a fost Fiul lui Dumnezeu din grădina Eden. Desigur. Deci vedeți? Darurile și chemarea sunt fără pocăință.

Noi recunoaștem toate

aceste daruri, dar ele sunt date pentru trup.

Acum haideți să vedem

ce a fost Isus printre noi.

Din Ioan 1, am aflat

că la începutul slujbei Sale, după ce a fost botezat de Ioan, la vârsta de 30

de ani, Duhul Sfânt a venit jos ca un porumbel și S-a așezat peste El, în timp ce s-a auzit un Glas care zicea: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.*” (Matei 3.17). În versiunea greacă originală, aici este scris: „...*în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.*” Și așa este, pentru că „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*” (2 Corinteni 5.19). Noi știm aceasta.

Imediat după aceea,
S-a dus în pustie, unde a fost ispitit de Diavolul timp de 40 de zile, iar când timpul acela s-a încheiat, a ieșit afară cu slujba de Vindecător, rugându-se pentru bolnavi.

După un timp, a venit un bărbat pe nume Simon Petru, un pescar needucat care nu știa nici să-și scrie numele. A venit acolo pentru că fratele său Andrei, îi vorbise despre un Om care, după părerea lui, ar fi Mesia. Petru nu a crezut și s-a dus să se convingă singur. Dar de îndată ce a pășit în prezența lui Isus, Acesta i-a spus: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona...*” (Ioan 1.32). Atunci Petru a înțeles imediat că Cel ce stătea în fața lui este Fiul lui Dumnezeu, iar mai târziu, Isus i-a dat cheile Împărăției.

Acolo mai era un bărbat pe nume Filip. El a văzut lucrările lui Isus și și-a zis: „Minunat! Cunosc un om care cunoaște Biblia și locuiește la vreo 15 mile de aici, în josul muntelui. Voi merge și-i voi povesti și lui ce am văzut aici.”

Astfel, Filip a pornit la drum, iar a doua zi a ajuns acolo, poate pe când se crăpa de ziuă. A bătut la ușă, iar când a deschis, Natanael a spus:

„O, este Filip!”

Ei erau prieteni buni, iar Natanael era un om al rugăciunii. El chiar atunci se ridicase de pe genunchi, iar Filip i-a zis:

„Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise în Lege, și prorocii; pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.”

Auzind aceste cuvinte, acest religios a răspuns: *„Poate ieși ceva bun din Nazaret?”*

Și iată că Filip i-a dat un răspuns foarte bun. El i-a spus: „Nu sta acasă și critica, ci vino cu mine și convinge-te singur. Vino, și vei vedea singur dacă poate ieși ceva din Nazaret.”

„Tu vrei să spui că acel om este Mesia? Păi, dacă ar veni Mesia, El ar coborî din cer direct într-un palat; ar veni la marea noastră organizație.”

Vedeți? Oamenii mai cred și astăzi că El trebuie să vină la marea lor organizație, dar Mesia nu vine niciodată așa. El vine unde dorește, pentru că e suveran și face ce vrea.

„Vino să vezi”, a spus Filip.

Nu stați liniștiți, spunând: „Eu nu cred în lucrurile pe care le fac acei „holly-rollers”, ci haideți și convingeți-vă dacă este ceva acolo, sau dacă nu e nimic.

În timp ce călătoreau
pe drumul de întoarcere, Filip i-a spus prietenului său:

„Natanel, eu știu că
tu ești un student în Biblie, așa că aș vrea să te întreb ceva. Noi Îl așteptăm
pe Mesia, nu-i așa?”

„O, da, noi am ajuns
în zilele din urmă și cred că această generație Îl va vedea pe Mesia!”

Acum fiți atenți. „O,
dar noi nu suntem un popor, ci suntem împrăștiați prin toată lumea.”

Dumnezeu vine în
ceasul în care nici nu vă gândiți.

El a spus: „Dar stai
puțin, ce fel de persoană va fi acest Mesia?”

„Păi, Moise
învățătorul nostru, a spus că Mesia va fi un proroc”, a răspuns Natanael.

„Da? Atunci uitate ce
vreau să-ți spun despre acest Isus din Nazaret. Cred că ți-l mai amintești pe
pescarul acela analfabet de la care cumpărai pește mai mult și care nu știa
nici să semneze chitanța, căci nu avea școală?”

„Da, vorbești de fiul
lui Iona. O, păi, am cumpărat pește și de la Iona!”

„Ei bine, să văd ce
vei spune acum. Simon a mers și el la o adunare a acestui Isus. Îți amintești
cum ne povestea ce-i spusese tatăl său? El îi spusese să nu se lase înșelat,
pentru că se vor ridica o mulțime de proroci mincinoși înainte de venirea
adevăratului Mesia. Și avea dreptate, dar tot el a spus că noi vom putea
recunoaște mesajul adevărat.”

Evreii credeau că
Mesia va fi un proroc. Luați un evreu și vorbiți cu el despre Mesia. Ei au
citit Biblia, așa că imediat vă vor spune: „Dacă acel Isus este Mesia, să-L
vedem făcând semnul unui proroc și-L vom crede.”

Da, domnilor! Ei știu
că prorocii sunt adevărați.

Deci Natanael a
răspuns probabil: „Cred că Mesia va fi un proroc, pentru că Moise a spus că
Domnul Dumnezeu nostru ne va ridica un proroc.”

„Păi, când l-a văzut
pe Simon, acest Isus i-a zis: *„Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona.”*
Nu l-a cunoscut numai pe Petru, ci și pe bătrânul său tată.”

„O, eu nu pot crede
aceasta!”

„Dacă mergi acolo te
vei convinge singur.”

Și când a pășit în

prezența lui Isus, El a privit spre Natanael și i-a zis: „*lată un israelit în care nu este vicleşug.*”

Acele cuvinte au scos

toată scrobeala din Natanael, i-a luat tot vântul din pânze, așa că a strigat: „Acesta este Dumnezeu! O, Rabi, de unde mă cunoști? Noi nu ne-am întâlnit niciodată până astăzi; sunt un străin pentru Tine. Cum de mă cunoști?”

Și Domnul i-a

răspuns: „Te-am văzut sub copac înainte ca să te cheme Filip.”

Acesta este Isus de

ieri, este adevărat? Dar dacă este același, înseamnă că și astăzi lucrează la fel.

Haideți să ne mai

oprim la un exemplu. În vremea aceea erau trei popoare: urmașii lui Sem, ai lui Ham și ai lui Iafet. Așa este.

Spre aceștia a mers

Evanghelia de la Rusalii: la evrei, la samariteni și la neamuri.

Două dintre aceste

popoare priveau după venirea lui Mesia: evreii și samaritenii. Noi neamurile eram păgâni și ne închinam la idoli.

Samaritenii erau pe

jumătate evrei și pe jumătate neamuri, credeau în Dumnezeu și-L așteptau pe Mesia.

Isus a mers întâi la ai Săi, dar trebuia să treacă prin Samaria. Ați citit Ioan 4? El trebuia să treacă prin Samaria. Astfel a ajuns lângă cetatea Sihar și i-a trimis pe ucenici să cumpere ceva de mâncare. Acolo era o fântână, de unde femeile scoteau apă cu găleata și o duceau pe cap. Femeile care aveau un renume rău nu aveau voie să meargă după apă o dată cu celelalte, căci nu aveau legături unele cu celelalte. Dacă o femeie avea renume rău, nimeni nu stătea de vorbă cu ea, dar astăzi nu mai este așa, ci toate stau împreună...

Deci această femeie cu renume rău, a venit să scoată apă pe la ora 11.30-12, a cufundat găleata în fântână și tocmai când o trăgea afară, a auzit pe cineva zicând:

„Femeie, dă-Mi să beau.”

Privind în jur, a văzut că aproape de ea stătea un evreu. După Lege, ei nu aveau nici o legătură unii cu alții. Era un bărbat de vreo treizeci de ani, dar arăta ca unul de cincizeci. Mă gândesc că slujba pe care o avea L-a cam distrus.

Evreii îi spuneau: *„Cum poți spune că l-ai văzut pe Avraam? Acum știm sigur că ai drac!”* Dar El le-a răspuns: *„...Înainte să se nască Avraam SUNT EU!”* (Ioan 8.58).

Vedeți? El era Dumnezeul lui Avraam. Sigur că da. Și iată-L acum, stând lângă acea fântână și cerând apă de la femeie.

Ea s-a mirat când a văzut că un evreu cere apă de la ea, o samariteancă, pentru că între ei nu era

nici un fel de legătură, și în plus, ea era și o prostituată. El i-a spus:

„O, femeie, dacă ai ști tu, cine este Cel care-ți cere apă, tu însăși ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”

Acesta este Mesia de ieri, vedeți?

„Da, Mi-ai cere să bei, iar Eu ți-aș da o astfel de apă încât nu va mai trebui să vii și să scoți.”

Ce făcea El? Stătea de vorbă cu ea ca să intre în legătură cu duhul ei. El trebuia să Se descopere ca Mesia în fața acelor samariteni. Și ce-a făcut pentru aceasta? A descoperit problema femeii. Câți știți aceasta? El i-a spus că trăiește cu al șaselea bărbat, dar că el nu este bărbatul ei, pentru că a mai avut încă cinci.

Deci vedeți, este greșit dacă fiind căsătorită cu un bărbat, îl pui deoparte din știu eu ce motiv, iar după aceea te căsătorești cu altul. Este greșit să-ți pui soția deoparte și apoi să-ți iei alta. Nu ar trebui să faceți așa ceva.

După părerea mea, ea trăia cu acei bărbați fără să fie căsătorită cu ei.

Și Isus i-a zis: *„Du-te și cheamă-l pe bărbatul tău să vină aici.”*

*„Dar eu nu am
bărbat”, a răspuns ea.*

*„Bine zici că nu
ai bărbat, pentru că cinci bărbați ai avut și cel cu care trăiești acum nu e
bărbatul tău.”*

Acum vă întreb: L-au
crezut evreii când a făcut toate acele lucruri? Nu. Dar ce au spus despre El?
Că este Beelzebul, un ghicitor.

Vedeți? Ei numeau
Duhul lui Dumnezeu care făcea toate acele lucruri mărețe, un duh rău, necurat.
Ce le-a spus Isus? *„Vă iert pentru că spuneți asemenea lucruri despre Mine,
dar într-o zi va veni Duhul Sfânt și va face aceleași lucrări. Dacă atunci veți
vorbi așa și la adresa Lui, acel păcat nu vă va fi iertat niciodată.”*

Deci vedeți unde
sunteți astăzi? Dacă spuneți un singur cuvânt împotriva Lui, nu veți fi iertați
nici în veacul acesta, nici în cel viitor.

Înțelegeți ce a făcut
această generație? Cred că ar trebui să vă gândiți cu seriozitate la aceste
lucruri.

Evreii spuneau: *„Omul
acesta lucrează cu Beelzebul; este un ghicitor, un diavol!”*

Noi știm că
ghicitoria este de la Diavolul, iar ei L-au numit ghicitor. El i-a iertat

pentru aceste cuvinte, dar după ce a murit și a înviat, iar Duhul Sfânt a venit înapoi, lucrurile stau altfel. Și acest lucru este valabil pentru perioada neamurilor.

Acum observați.

Evreii Îl condamnaseră deja, spunând acele lucruri despre El, dar samariteanca L-a primit. Da, ea a spus: „*Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, ne va spune toate aceste lucruri.*”

Vedeți? Ei știau cine va fi Mesia.

Și El i-a spus femeii: „Eu sunt Acela.”

Pe baza acestor cuvinte, ea a alergat în cetate și a început să le spună oamenilor de pe stradă: „*Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva este Mesia?*”

Și Biblia spune că toți au crezut în El din pricina spuselor acelei femei.

Acum, dacă acela a fost un semn al lui Mesia ieri, și El este Același ieri, azi și în veci, înseamnă că și astăzi ar trebui să facă același semn, nu-i așa? Câți sunteți de acord cu aceasta? Sigur că da.

Acum, ca Om, a fost deosebit de ceilalți oameni? Nu. El a iubit, a plâns, a mâncat, a dormit, a

mers în pustie, a mers la pescuit, într-un cuvânt, a procedat ca oricare altul. Dar deși era un Om, Isus a fost mai mult decât atât; a fost Mesia, Cel uns.

Biblia ne spune că va fi o zi când nu va fi nici zi nici noapte, ci doar o zi posomorâtă, dar spre seară de va arăta Lumina. (vezi Zaharia 14.7). Câți dintre voi ați citit acest text din Biblie? Desigur. Vedeți? Cu alte cuvinte, soarele care răsare în est, apune în vest, deci este același soare.

Civilizația a mers în aceeași direcție ca soarele - de la est la vest -, iar noi am ajuns acum pe coasta de vest. Este suficient să trecem oceanul și suntem din nou în est, în China.

Aceasta înseamnă că același Fiu al lui Dumnezeu care a strălucit în Est, strălucește acum în Vest, cu același botez al Duhului Sfânt, cu aceleași semne și minuni; același Mesia. Este adevărat?

Va fi lumină în timpul de seară

Și cărarea spre slavă, sigur o veți găsi.

Așa este. Noi suntem în timpul de seară, în timpul Luminii de seară. Soarele apune, iar Mesia este în mijlocul nostru; Fiul lui Dumnezeu în forma Duhului Sfânt este printre noi. Credeți aceasta? (Amin).

Credeți că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Credeți că ceea ce vă spun este adevărat? Credeți că ceea ce v-am spus despre Îngerul de ieri dimineață este adevărat? Credeți?

Atunci, fie ca Dumnezeul din ceruri, Dumnezeu care mi s-a arătat în forma unui curcubeu, să vă vorbească.

Doresc ca trupul, sufletul, duhul și mintea mea, să-l fie predate pe deplin, spre slava Sa.

Când m-am uitat după acea veveriță, despre care știam că este ultima, am privit la ceas și am văzut că mai erau trei minute până la ora 10.

Voi știți că El mi-a spus: „Cere ce vrei și așa va fi!” Și pot spune că niciodată nu a dat greș.

Cred că Hattie Wright este aici. Ea este aceea căreia i-am spus: „Cere ce vrei de la Domnul și-ți va da.”, iar sora a cerut mântuirea fiilor ei. Și eu am continuat: „Ți-i dau în Numele lui Isus Hristos.” Imediat după aceea, ei au căzut la picioarele ei.

Acolo se afla și Ed Daulton, un baptist care se află astăzi printre noi. Câți copii ai, Ed? Doisprezece? El a cerut același lucru de la Domnul, iar Duhul Sfânt care era peste mine, mi-a zis: „Dă-i și lui ce cere!” M-am întors spre el și i-am spus: „Ți-i dau pe copiii tăi.” O, cât este de minunat când vorbește El! Astăzi toți copiii lui Ed sunt botezați și salvați.

Acum, Îl rog să Se
descopere și să arate că este Același Hristos și că eu v-am spus adevărul,
astfel încât necredința să nu mai aibă nici un câștig de la oameni.

Aș vrea ca cei
bolnavi și nevoiași, cei care au nevoie de Dumnezeu, să-și ridice mâinile. O,
Doamne, sunt peste tot!

Dacă El este Fiul lui
Dumnezeu, și este, iar eu v-am spus Adevărul, înseamnă că va dovedi acest
lucru. El nu a greșit niciodată. Vă spun aceasta cu mâna pe Biblie. Să nu
credeți cumva că sunt pentru jurământ, căci Biblia spune că nu avem voie să
jurăm, dar Dumnezeu este Judecătorul meu și El știe că spun adevărul. Da, eu
știu că El este același și astăzi și că Același Dumnezeu care a făcut lucrările
despre care scrie Biblia, este acum aici.

Au fost împărțite
numere de rugăciune? Nu le vreau. Peste câteva minute vom chema un rând de
rugăciune și ne vom ruga, de aceea, aș vrea să spuneți: „Dumnezeule, omul acela
nu mă cunoaște...”

Odată, o femeie a
mers prin mulțime. Ea avea o scurgere de sânge. Toți oamenii se îmbulzeau și
ziceau: „Iată-L acolo! Priviți. Acela este Prorocul din Galileea.” Și acea
femeie sărmană își zicea: „Eu cred că El este Fiul lui Dumnezeu, iar dacă voi
reuși să mă ating măcar de marginea hainei Lui, mă voi însănătoși.” Câți din
voi știu aceasta?

Și L-a atins pe
furiș, gândindu-se că El nici nu va simți aceasta. Dar Isus S-a oprit, S-a
întors și a spus: „*Cine s-a atins de Mine? Cineva M-a atins.*”

Toți au negat că L-ar fi atins, dar El a privit prin mulțime până a găsit-o pe acea femeie. Ea nu se putea ascunde de El. Și Domnul i-a zis: „*Credința ta te-a mântuit!*” Imediat scurgerea de sânge s-a oprit și femeia a fost vindecată. De ce? Pentru că a crezut. Credeți aceasta? În ordine.

Astăzi, El este Marele Preot care stă la dreapta lui Dumnezeu, făcând mijlocire pentru păcatele noastre, este adevărat? Spune Biblia că El este Marele Preot care poate fi atins prin slăbiciunile noastre? În ordine.

Dacă sunteți bolnavi,
rugați-vă și spuneți:

„Doamne, Dumnezeule,
eu tocmai am auzit un mesaj. Nu-l cunosc pe acest om, pentru că vin din altă parte, dar el a mărturisit că i Te-ai arătat, că mesajul este Adevărul și că Tu ești și astăzi același. Acum, eu nu-l cunosc pe acest bărbat, dar Te cunosc pe Tine, așa că, dacă el ți s-a predat, iar Tu Te folosești de ființa lui ca să ne vorbești prin El, fă-l să mi se adreseze și mie. Lasă-mă să ating și eu haina Ta, prin credință!”

Faceți aceasta, apoi veți putea vedea dacă El este sau nu, același Dumnezeu. Dacă El este același Dumnezeu, înseamnă că se poate folosi de gura mea ca să vă vorbească, deoarece El nu are gură și nu are ochi, căci este Duh. Prin urmare, El vine jos și-Și pune Biserica în mișcare, folosindu-Se de trupurile noastre. Da, El lucrează prin noi, pentru că așa a promis că va face: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...*” (Ioan 14.12).

Ce vom face?

Lucrările pe care le-a făcut El ca să dovedească că este Mesia.

Fratele Kidd și sora

Kidd, care stau acum printre noi, au deja 80 de ani. Ei au predicat Evanghelia încă înainte de nașterea mea. Și iată că acum vreo doi ani, fratele zăcea pe moarte din cauza cancerului la prostată. Sora m-a sunat și mi-a spus: „Billy, ar fi bine să te grăbești pentru că moare.”

L-am luat pe Billy

Paul și ne-am grăbit să ajungem acolo, dar când am intrat în încăperea, Duhul Sfânt a spus: „Așa vorbește Domnul!”....și iată-l și astăzi aici, stând ca o mărturie pentru slava lui Dumnezeu.

Puteam eu să-l ridic

pe fratele? O, nu! El este Dumnezeu. Cuvintele mele sunt doar cuvintele unui om, dar acelea au fost: „Așa vorbește Domnul!”, deci au fost cuvintele Lui. Amin.

Cu ani în urmă, acolo

sus, în munții din Kentucky, mama Kidd spăla rufe în albie, ca să își poată hrăni copilașii și pentru ca soțul ei să poată merge pe câmpul misiunii, iar acum iată-i aici, în al 80-lea an al vieții, stând alături de noi și bucurându-se de Evanghelia lui Isus Hristos. De fiecare dată când predic aici, ei vin de la sute de mile, ca să asculte Cuvântul. Binecuvântate să fie bătrânele lor inimi! Aș vrea ca fiecare persoană de aici să le strângă mâinile, dacă pot, și să-i binecuvânteze.

O, sunt atât de

bucuros, pentru că El este Dumnezeu! Ce simțământ!

Poate ziceți: „De ce

te oprești, frate Branham?” Pentru că-L aștept pe El. Eu am predicat, dar acum vine o altă ungere a Duhului.

Dacă El vine aici și
lucrează, câți dintre cei bolnavi Îl vor accepta ca Vindecătorul lor?
Ridicați-vă mâinile toți cei ce sunteți bolnavi. În ordine.

Rugați-vă și credeți.
Sunt atât de multe rugăciuni care caută ungerea. Câți dintre voi ați auzit
despre Stâlpul de foc care a fost fotografiat și a cărui fotografie a fost
recunoscută de știință și expusă la Washington?

Iată, aici este
fotografia aceluiși Stâlp de foc care a călăuzit Israelul prin pustie. Același
Înger care a fost cu Moise, este acum aici, la amvon, de aceea vă provoc să
credeți. Voi, cei veniți din afară, credeți?

Acum trebuie să-L văd
unde merge. Fiți smeriți.

Văd un om care stă în
stânga mea, chiar acolo în colț. Suferă cu sinusurile și are probleme la
stomac. Crezi din toată inima? Ești un străin pentru mine, dar numele tău este
Wells. Nu ești de aici, ci vii dintr-un ținut numit Aurora, Illinois. Este
adevărat? Dacă da, ridică mâna. Ridică-te în picioare, căci Isus Hristos te
face sănătos. Acum credeți? O, dacă ați crede!

Acolo este altcineva.
Nu l-am mai văzut niciodată până acum. Vine din alt stat, este adevărat,
domnule? Lăsați-l să fie o mărturie pentru El. Cine a făcut aceasta? Hristos,
Mesia.

Aici este o doamnă.
Acolo la mijloc. Vedeți lumina de peste ea? Suferă de o boală de piele. Doamnă

Pitman, tu ești din Owensboro. Dacă este adevărat ce am spus fă un semn cu mâna. Eu n-am văzut-o niciodată până acum câteva clipe când mi-a apărut în vedenie.

În fața ta, stă o altă doamnă, care se numește Ellis. Este o femeie tânără și are probleme femeiești. Dacă este adevărat, fă un semn cu mâna. Cea de lângă tine este mama ta.

Lângă ea stă o femeie care suferă de un complex de frică. Dacă este așa, ridică mâna, doamnă. Teama te-a părăsit, poți merge acasă pe deplin eliberată. Te provoc să crezi!

În spate, acolo în colț, este un bărbat din Minnesota, care are probleme cu spatele. Numele tău este Carson. Ridică-te în picioare, căci problema ta s-a rezolvat. Isus Hristos te-a vindecat.

Credeți? Știți că El este Mesia? Cum poate crede un om aceasta? Prin harul Său. Toți acești oameni veniți de departe știu bine că eu nu îi cunosc. Vedeți?

În una din camerele din spate, este cineva care se roagă. Este un tânăr care se roagă pentru vărul său bolnav de cancer. Vino în față, către ușă. Ai credință în Dumnezeu. Crezi? Elmer este o cunoștință de-a ta. Îl văd pe tatăl tău aici. Așa este. El are tensiune mare. Dacă crezi, Dumnezeu te va vindeca.

Credeți că Isus Hristos este Mesia? Credeți că El este aici? Amintiți-vă. Când a venit femeia cu scurgere de sânge, L-a atins și o putere a ieșit din El. Credeți aceasta?

Acum haideți să ne rugăm pentru un moment.

O, Isuse, Mesia al lui Dumnezeu. Tu ești tot mai aproape. Oamenii sunt conștienți că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, și că ești prezent aici, pentru că semnele și minunile Tale au dovedit aceasta.

Tată,
binecuvântează-i pe oameni, Te rog. Fă ca ei să creadă din toată inima că Tu ești Mesia, Cel ce stă aici, căci nici un om nu poate face aceste lucruri, decât Tu.

Ei au văzut puterea lui Mesia venind într-un loc micuț ca acesta, pentru că așa ai promis. Harul Tău este aici ca să ne mântuiască, pentru că așa ai făgăduit Tu.

Te rog să faci ca cei care au numere de rugăciune și vor veni aici pentru rugăciune, să aibă credință ca să poată primi ceea ce cer. Fă ca după ce-mi voi pune mâinile peste ei, să plece de aici bucuroși și lăudându-Te căci i-ai vindecat.

Dumnezeule, Tu cunoști și descoperi tainele inimii și știi tot ce gândim, de aceea Te rugăm să Te înduri de noi, căci Îți cerem aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ceva mă mișcă. Eu văd tot timpul printre noi o femeie de culoare. Tu ești din Memphis și te numești doamna Sals. Te afli pentru prima dată aici, ai probleme cu inima și ai tensiune mare. Îl crezi pe Domnul din toată inima ta? Atunci poți merge acasă vindecată.

Crede din toată
inima.

Acum ridicați-vă
mâinile cu toții și credeți din toată inima. Puneți-vă mâinile unul peste
celălalt. Vino aici, frate Neville și roagă-te în timp ce vom sta cu capetele
plecate. Domnul să vă binecuvânteze.

- Amin

-